

VYPOŘÁDÁNÍ ZÁSADNÍCH PŘIPOMÍNEK K MATERIÁLU S NÁZVEM:

Návrhu zákona o státním zastupitelství a o změně souvisejících zákonů (zákon o státním zastupitelství)

<p>Ministerstvo financí</p>	<p>Obecná</p> <p>Z důvodové zprávy není zcela jasné, zda navrhovaná právní úprava, která vede ke zrušení vrchních státních zastupitelství (dále jen „VSZ“), částečné delimitaci jejich zaměstnanců na Nejvyšší státní zastupitelství (dále jen „NSZ“) a vytvoření nového Úřadu pro potírání korupce, bude spojena s dodatečnými požadavky kapitoly Ministerstva spravedlnosti na systemizovaná místa a související mzdové prostředky ze státního rozpočtu.</p> <p>Kalkulace úspor a nákladů na str. 8 a 9 důvodové zprávy je dle našeho názoru neúplná a přinejmenším sporná. Považujeme za vysoce nepravděpodobné, že by státní zástupci na zanikajících VSZ dobrovolně žádali o přeložení na KSZ nebo OSZ, čímž by se vzdali části svého platu, pokud mají možnost nařízeného přeložení při zachování původního platu. Úspora na platech státních zástupců při zrušení VSZ bude tedy s vysokou pravděpodobností nulová. Delimitací státních zástupců na NSZ dojde pouze k předkladatelem odhadovanému zvýšení ročních mzdových nákladů o 7 425 tis. Kč, přičemž se ve zprávě zcela opomíjí zdroj jeho krytí, který požadujeme doplnit.</p> <p>Dále není z výkladu na str. 8 jasné, zda uvedené personální posílení NSZ o 10-12 lidí včetně souvisejících mzdových nákladů bude zabezpečeno delimitací z VSZ, nebo z jiných ve zprávě neuvedených zdrojů.</p> <p>Z důvodové zprávy dále není zřejmý zdroj krytí zvýšených nákladů na zřízení Úřadu pro potírání korupce (např. na 6 příslušníků JS). Předkladatel ani neuvádí, zda se budou vyžadovat dodatečné personální kapacity na administrativní pracovníky úřadu,</p>	<p>ROZPOR</p>
--	--	---------------

	<p>nebo zde budou působit pouze dočasně přidělení státní zástupci. V tabulce na str. 9 obsahující náklady na zřízení Úřadu pro potírání korupce je třeba doplnit, že údaje jsou v tis. Kč.</p> <p>Upozorňujeme, že se vláda ČR zavázala dodržovat restriktivní politiku nejen v platové oblasti obsaženou mj. v Programovém prohlášení, která je nezbytným nástrojem pro dosažení konsolidace veřejných financí. Kapitola navíc dlouhodobě vykazuje značná neobsazená funkční místa jak u státních zástupců, tak u zaměstnanců státních zastupitelství, ke kterým má v rozpočtu přiděleny mzdové prostředky. Z těchto důvodů nemůže být přijetí navrhované právní úpravy důvodem pro navyšování systemizovaných míst a mzdových nákladů a musí být pokryto v rámci vládou schválených prostředků na platy a ostatní platby za provedenou práci a počtu funkčních míst státních zástupců a zaměstnanců státních zastupitelství.</p> <p>Požadujeme tedy do důvodové zprávy doplnit, že implementace novely zákona bude zabezpečena v rámci personálních a finančních limitů kapitoly Ministerstva spravedlnosti.</p> <p>Vzhledem k vysoce pravděpodobným negativním dopadům na státní rozpočet požadujeme, aby usnesení vlády (k materiálu nebylo předloženo) obsahovalo bod v následujícím znění: „ukládá ministru spravedlnosti zajistit implementaci novely zákona v rámci finančních a personálních kapacit kapitoly Ministerstva spravedlnosti“.</p> <p>V tomto smyslu požadujeme materiál dopracovat.</p>	
<p>K § 12</p>	<p>V § 12 postrádáme nezbytné určení, do kterého ze státních zastupitelství, jež návrh zákona označuje za účetní jednotky, budou zařazena ta státní zastupitelství, která nejsou samostatnou účetní jednotkou (tj. okresní a jim z hlediska působnosti na roveň postavená). Do odstavce 3 by měla být doplněna věta: „Okresní státní zastupitelství nejsou účetními jednotkami a pro účely hospodaření s majetkem státu, účetnictví a pracovněprávních vztahů mají postavení vnitřních organizačních jednotek krajských státních zastupitelství; to platí obdobně pro státní zastupitelství uvedená v odstavci 2.“ (viz srovnatelná úprava např. v zákoně o Celní správě České republiky a v zákoně</p>	<p>Akceptováno</p>

	o Finanční správě České republiky).	
	<p>K § 40</p> <p>V § 40 odst. 1 navrhujeme slova „organizační složka“ nahradit slovy „vnitřní organizační jednotka“. Pojem „organizační složka“ považujeme za výrazně zavádějící primárně z hlediska faktu, že Úřad pro potírání korupce bude organizačně součástí Nejvyššího státního zastupitelství, které je přitom jako státní zastupitelství podle § 3 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, organizační složkou státu. Takové postavení pro Úřad pro potírání korupce však z navrhovaného zákona ani ze zákona č. 219/2000 Sb. dovodit nelze. Pojem „vnitřní organizační jednotka“ přitom jak zákon č. 219/2000 Sb., tak i zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), a stejně tak i další zákony, užívají právě pro označení vnitřního organizačního útvaru, kterým Úřad pro potírání korupce přes veškeré speciální činnosti bude. Naproti tomu organizačními složkami státu vedle Nejvyššího státního zastupitelství nadále budou pouze krajská státní zastupitelství a okresní státní zastupitelství. Navrhovaná úprava vyloučí jakoukoli věcnou záměnu či pochybnost v důsledku podobně znějících pojmů a ustanovení bude ve výsledku korespondovat se standardně užívaným označením obdobných útvarů.</p>	Akceptováno
	<p>K § 105</p> <p>V § 105 postrádáme výslovné vyjádření (ustanovení), že obě vrchní státní zastupitelství se zrušují. Nelze přehlédnout, že se jedná o dvě organizační složky státu, které jsou navíc účetními jednotkami, a pouhé „vyprázdnění“ personální a majetkové a jejich absence v nově konstruované soustavě státních zastupitelství jejich dosavadní existenci a budoucí neexistenci dostatečně neřeší. Že vrchní státní zastupitelství přitom budou zjevně zrušena, zatím vyplývá pouze nepřímo a tedy nedostatečně ze zmínky obsažené v § 105 odst. 2 větě druhé. Považujeme rovněž za žádoucí zvážit, zda by v rámci tohoto přechodného ustanovení nemělo být pamatováno i na spolehlivé zajištění kontinuity či dokončení řízení a jiných postupů, které tato vrchní státní zastupitelství dosud vykonávají (máme pochybnost, zda tato kontinuita bude dostatečně zajištěna jen skrze osoby státních</p>	Akceptováno

	<p>zástupců).</p> <p>U § 105 dále upozorňujeme na potřebu důsledného užití obratu „den nabytí účinnosti tohoto zákona“, protože slova „den účinnosti“ užitá v některých částech ustanovení rozhodný časový moment spolehlivě nevyjadřují (srov. úvodní formulace v odstavcích 1 a 3).</p>	
	<p>K § 105 odst. 3</p> <p>V § 105 odst. 3 navrhujeme slova „zaměstnanci Vrchního státního zastupitelství v Praze a Vrchního státního zastupitelství“ nahradit slovy „zaměstnanci České republiky zařazení k výkonu práce na Vrchním státním zastupitelství v Praze a Vrchním státním zastupitelství v Olomouci“. Důvodem je především skutečnost, že již v současné době jde o zaměstnance České republiky, nikoli o zaměstnance uvedených státních zastupitelství, takže dosavadní navržené vyjádření je zavádějící, resp. neodpovídá platné právní úpravě. Současně doporučujeme upravit závěr ustanovení z důvodu vhodnějšího vyjádření takto: „... považují za zaměstnance zařazené k výkonu práce na Nejvyšším státním zastupitelství.“</p>	Akceptováno
	<p>K § 105 odst. 4</p> <p>V § 105 odst. 4 navrhujeme za slova „s majetkem“ vložit slova „České republiky“, jelikož dosavadní specifikace dotčeného majetku není bez uvedení vlastníka dostatečně určitá. Současně navrhujeme slova „jakož i další jejich práva a závazky“ nahradit slovy „jakož i výkon práv a závazků České republiky, který do uvedeného dne zajišťovalo Vrchní státní zastupitelství v Praze a Vrchní zastupitelství v Olomouci“. I dotčená práva a závazky jsou totiž v případě organizačních složek státu přímo právy a závazky státu a tomu musí odpovídat i formulace přechodného ustanovení.</p>	Akceptováno
	<p>K § 105 odst. 5</p> <p>Ustanovení § 105 odst. 5 bude třeba v zájmu odstranění obdobných nepřesností, které byly popsány v rámci připomínky k odstavci 3, upravit takto:</p> <p>„(5) Práva a povinnosti vyplývající z pracovněprávních vztahů těch zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce na Vrchním státním zastupitelství v</p>	Akceptováno

	Praze a Vrchním státním zastupitelství v Olomouci, jejichž pracovní poměr skončil přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, vypořádá Nejvyšší státní zastupitelství.“.	
	<p>K části druhé – Změna trestního řádu:</p> <p>K § 157 odst. 6 písm. c): Pokud předkladatel návrhu předpokládal, že státní zástupce činný v Úřadu pro potírání korupce bude oprávněn po Finančním analytickém útvaru Ministerstva financí (dále jen „FAÚ MF“) požadovat pouze informace, které souvisí s legalizací výnosů z trestné činnosti a financováním terorismu, tedy pouze informace podle § 39 odst. 1 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, není nutné tuto skutečnost duplicitně uvádět v zákoně o státním zastupitelství. V současné době tuto pravomoc má dle zmiňovaného ustanovení zákona č. 253/2008 Sb. každý státní zástupce, tudíž není relevantní toto oprávnění znovu stanovovat výlučně pro státní zástupce činné v Úřadu pro potírání korupce.</p> <p>Navrhujeme proto uvedené ustanovení vypustit.</p> <p>Za okolností, že by se však předkladatel domníval, že by státní zástupci činní v Úřadu pro potírání korupce měli mít oprávnění po FAÚ MF požadovat nejenom informace související s legalizací výnosů z trestné činnosti a financováním terorismu, ale v rámci šetření korupčních kauz i informace, zda FAÚ MF v rámci své činnosti získal informace související s vyšetřovanou věcí, ať již konkrétními fyzickými či právníckými osobami, nebo např. účty u bank a podobně, je nutné příslušné ustanovení přeformulovat. V takovém případě bychom navrhovali následující znění § 157 odst. 6 písm. c):</p> <p>„c) požadovat od Ministerstva financí informace o výsledcích šetření Finančního analytického útvaru podle právního předpisu o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu v souvisejících věcech.“.</p> <p>Odůvodnění: Státní zástupce má podle § 39 odst. 1 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, oprávnění vyžadovat informace, pokud provádí řízení o trestném činu souvisejícím s legalizací výnosů z trestné činnosti a financováním terorismu. Toto nově navržené oprávnění mu dává možnost vyžadovat jakékoliv informace, které by</p>	Akceptováno

	mohly souviset s korupčními případy, pokud je má FAÚ MF k dispozici, i bez výše uvedené podmínky.	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>Obecné připomínky</p> <p>1. V § 7 odst. 2 návrhu zákona je stanoveno, že funkce státního zástupce je veřejnou funkcí vykonávanou v pracovním poměru. V dalších ustanoveních se pak stanoví řada odchylek od zákoníku práce. Tento postup je v rozporu s § 5 odst. 2 zákoníku práce, který stanoví: „Jestliže je veřejná funkce vykonávána v pracovním poměru, řídí se tento pracovní poměr tímto zákonem.“. Žádné odchylky od zákoníku práce se tedy v tomto ustanovení, na rozdíl od ustanovení § 5 odst. 1 zákoníku práce nepřipouštějí.</p> <p>Návrh zákona koncepčně vychází z dosavadní úpravy a nereflektuje změny, ke kterým od roku 1993 v právním řádu došlo. Pracovní právo je součástí soukromého práva, proto by již ani při použití postupu podle § 5 odst. 1 zákoníku práce nestačil odkaz na použití zákoníku práce, ale muselo by být výslovně stanoveno, že se výkon funkce státního zástupce řídí soukromým právem s odchylkami dále stanovenými. Tyto odchylky však nemohou mít čistě veřejnoprávní charakter, jako je tomu v návrhu zákona (zejména disciplinárního řízení). Soukromé právo vychází z autonomie vůle smluvních stran, která je však v předloženém návrhu značně prolamována. Navíc sám návrh nedodržuje zvolený princip, protože na několika místech na úpravu v zákoníku práce odkazuje [např. § 18 odst. 3, § 19 odst. 3, § 20 odst. 3, § 21 odst. 3, § 22 odst. 3, § 81 odst. 1 písm. b)] Jsme proto toho názoru, že úprava musí být pojata jako veřejnoprávní s tím, že tam, kde to bude uznáno za vhodné, lze odkázat na úpravu konkrétních institutů nebo vztahů v zákoníku práce.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Akceptováno, s návrhem úpravy připomínkové místo souhlasí
	<p>Obecné připomínky</p> <p>2. Na základě zákona č. 219/2000 Sb., o majetku státu, jednají za Českou republiku (stát) organizační složky státu, kterými jsou i státní zastupitelství. Zaměstnanci tedy nejsou zaměstnanci státního zastupitelství, ale zaměstnanci státu zařazení ve státním zastupitelství. Z toho je třeba vycházet a prověřit správnost úpravy, např. § 105 odst. 3 návrhu.</p>	Akceptováno

	Tato připomínka je zásadní.	
	<p>K § 8</p> <p>Podle současného pojetí jde o <u>další</u> povinnosti stanovené nad rámec zákoníku práce. Proto upozorňujeme, že ustanovení § 8 odst. 3 písm. d) je částečně opsáno z § 303 odst. 2 písm. c) zákoníku práce s tím, že je státním zástupcům povoleno pobírat dary od více subjektů než je tomu u zaměstnanců.</p> <p>Povinnost uložená v § 8 odst. 3 písm. g) zasahuje nepřiměřeným způsobem do soukromí státního zástupce navíc tak, že posuzování jejího plnění je zcela subjektivní. Buď jde o pouhou proklamaci, nebo o skryté nebezpečí zneužití jejího neplnění vůči nepohodlnému státnímu zástupci. Požadujeme proto vypuštění.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Znění § 8 odst. 3 písm. i) doporučujeme upravit tak, aby lépe navazovalo na úvodní část ustanovení.</p> <p>V § 8 odst. 3 písm. d) doporučujeme vypustit slova „nebo ocenění či darů poskytovaných obecně prospěšnými společnostmi“ z důvodu zamezení vzniku podezření z možné korupce.</p>	Vysvětleno a částečně akceptováno, řešeno v rámci obecné připomínky č.1
	<p>K § 17</p> <p>Ustanovení používá termín „vzorový organizační řád“, aniž by bylo vysvětleno jakou má formu, závaznost a kdo jej vydává. Tyto náležitosti je třeba do zákona doplnit. Dále se v tomto ustanovení předpokládá působení ředitelů odborů také u krajských státních zastupitelství. Upozorňuje se, že s tímto stupněm řízení u krajských státních zastupitelství platné znění § 3 odst. 5 zákona č. 201/1997 Sb. nepočítá a sám předkladatel jeho doplnění ani nenavrhuje, což by však podle našeho názoru měl.</p> <p>Tyto připomínky jsou zásadní.</p>	Vysvětleno, doplněno do důvodové zprávy V části týkající se ředitelů krajských státních zastupitelství akceptováno (funkce ředitele KSZ nebude zřízena)
	<p>K § 24</p> <p>Nelze souhlasit se zavedením pojmu „pověření výkonem funkce“, protože z obsahu je zřejmé, že se jedná o zastupování dočasně neobsazeného funkčního místa.</p>	Text upraven, připomínkové místo se způsobem vypořádání souhlasí

	Požadujeme proto užívat pojmu „ zastupování “. Tato připomínka je zásadní.	
	K § 40 V odstavci 1 je třeba doplnit na konec ustanovení slova „,v jehož čele stojí vedoucí státní zástupce (dále jen „vedoucí Úřadu“). Tato legislativní zkratka nebyla zavedena, ačkoliv se dále používá např. v § 41. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno ve smyslu připomínky
	K § 78 Jde o typicky veřejnoprávní úpravu, která by nemohla být součástí soukromoprávní úpravy. Tato připomínka je zásadní.	Řešeno v rámci obecné připomínky č. 1
	K § 80 odst. 2 Požadujeme za slovo „být“ vložit slova „ se svým souhlasem “. Ani dočasné přidělení k Úřadu pro potírání korupce nelze podle našeho názoru realizovat bez souhlasu státního zástupce. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno
	K § 81 Pokud je zájem na přednostním právu na zajištění přiměřeného ubytování , není proti úpravě obsažené v odst. 1 písm. a) námitek. S dalším řešením nesouhlasíme. Není žádný věcný ani právní důvod, aby státním zástupcům při dočasném přidělení nenáležely cestovní náhrady za stejných podmínek a ve stejné výši jako zaměstnancům, kteří byli předloženi nebo dočasně přiděleni k jinému zaměstnavateli, tedy podle § 165 zákoníku práce. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno, řešeno v rámci obecné připomínky č. 1
	K § 83 (a k části čtvrté návrhu zákona) Konstatujeme, že odstavce 1 a 3 § 83 neobsahují žádnou výjimku od zákoníku práce.	Akceptováno, řešeno v rámci obecné připomínky č. 1

Zásadní výhrady uplatňujeme k ustanovení § 83 odst. 2 návrhu zákona a k části čtvrté (Změna zákona o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců) bodu 6 návrhu, tj. ke znění:

§ 83

Pracovní poměr státního zástupce

(2) K zajištění plnění úkolů, k nimž je státní zastupitelství podle zákona příslušné, jestliže jejich provedení nesnese odkladu, může vedoucí státní zástupce nařídít státnímu zástupci pracovní pohotovost na pracovišti, v místě jeho bydliště nebo na jiném vhodném místě. Pracovní pohotovost na pracovišti může být státnímu zástupci nařízena v rozsahu nejvýše 400 hodin ročně. Při nařizování pracovní pohotovosti vedoucí státní zástupce dbá na rovnoměrné zatížení všech státních zástupců.

6. Za § 6 se vkládá nový § 6a, který včetně nadpisu zní:

„§ 6a

Odměna za pracovní pohotovost

(1) Za dobu pracovní pohotovosti na pracovišti náleží státnímu zástupci odměna nejméně ve výši průměrného výdělku.

(2) Za dobu pracovní pohotovosti v místě jeho bydliště nebo na jiném vhodném místě náleží státnímu zástupci odměna nejméně ve výši 10 % průměrného výdělku.“

K danému znění uvádíme následující stanovisko:

Pokud je státní zástupce v pracovním poměru, vztahuje se na něho úprava obsažena v zákoníku práce (srov. § 7 odst. 2 návrhu zákona a § 5 odst. 2 zákoníku práce). V takovém případě se na státního zástupce vztahuje i úprava pracovní doby a doby odpočinku (§ 78 a § 100 zákoníku práce). Z navržené úpravy není zcela zřejmé, proč návrh zákona zamýšlí upravit institut pracovní pohotovosti na pracovišti v ustanovení § 83 odst. 2 návrhu zákona a ve zvláštním § 6a zákona o platu a některých dalších

náležitostech státních zástupců, když zákoník práce tuto úpravu nezná s ohledem na to, že celá doba, kdy je zaměstnanec na pracovišti připraven k výkonu práce podle pokynů zaměstnavatele (§ 78 odst. 1 písm. a) zákoníku práce) se započítává do pracovní doby. Tato navržená úprava neodpovídá základním definičním vymezením pracovní doby a pracovní pohotovosti (tj. k § 78 odst. 1 písm. a) a h) a § 95 zákoníku práce). Z navržené úpravy jasně nevyplývá, zda pracovní pohotovost na pracovišti bude státním zástupcem držena vždy jen mimo jeho rozvrh směn (§ 78 odst. 1 písm. h) zákoníku práce), zda jako celek bude započítána do pracovní doby (bez ohledu na to, zda došlo, či nedošlo k výkonu práce během doby pracovní pohotovosti - § 78 odst. 1 písm. a) zákoníku práce), nebo se započítávat nebude.

Pokud záměrem předkladatele, který není z návrhu zákona zcela čitelný, bylo nezapočítávat celou dobu pracovní pohotovosti na pracovišti do pracovní doby státního zástupce, tak s takovouto úpravou nemůžeme vůbec souhlasit. Zcela tedy odmítáme úpravu pracovní pohotovosti na pracovišti tak, jak je navržena. Tato úprava není v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie, ve které dal soud závazný výklad k definici pracovní doby ze směrnice 2003/88/ES o některých aspektech úpravy pracovní doby (rozsudky SIMAP, Jaeger, Vorel). **Z uvedené judikatury jednoznačně vyplývá, že pokud zaměstnavatel požaduje po zaměstnanci pouhou přítomnost na pracovišti (tj. i pracovní pohotovost), je nutné započít celou tuto dobu do pracovní doby.**

V případě činností dle tohoto zákona není úprava pracovní pohotovosti na pracovišti vůbec akceptovatelná, jelikož se jedná o běžnou a předvídatelnou činnost, kterou lze zajistit změnou rozvrhu pracovní doby, prací přesčas, pracovní pohotovostí na jiném dohodnutém místě. Argumentace v důvodové zprávě k § 83 odst. 2 a k bodu 6 části čtvrté (změna zákona o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců), která odkazuje na možnost obsaženou v zákoně o soudech a soudcích a na ustanovení § 20 v současnosti účinného zákona o státním zastupitelství, je nedostatečná, nesprávná a v současnosti neakceptovatelná, neboť vzhledem k historickému kontextu lze konstatovat, že tato ustanovení se v obou zmíněných zákonech ocitla ještě před vstupem ČR do Evropské unie a před existencí relevantní judikatury Soudního dvora Evropské unie. **Tato**

	<p>ustanovení ve zmíněných zákonech tedy v současnosti již nevyhovují evropským právním normám a jsou i v rozporu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie, proto nejsou v současnosti rozhodně vhodnou inspirací pro zakotvení podobných z hlediska evropského právního řádu nekonformních právních institutů do návrhů budoucích právních předpisů ČR.</p> <p>Z výše uvedených důvodů požadujeme proto vypustit celý navrhovaný § 83 odst. 2 návrhu zákona a taktéž § 6a odst. 1 ze zákona o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců. Navíc je třeba upozornit, že ustanovení o odměně za pracovní pohotovost by nemohlo být součástí zákona č. 201/1997 Sb., protože se nejedná o plat, a výše odměny by musela být stanovena pro tuto shodnou profesní skupinu jednotně, nikoliv jako nejnižší hodnota.</p> <p>Tyto připomínky jsou zásadní.</p>	
	<p>K § 87 odst. 4</p> <p>Upozornujeme na § 9 zákona č. 201/1997 Sb., který upravuje <u>plat při dočasném zproštění</u> výkonu funkce státního zástupce a který předkladatel ponechává beze změny, přitom však v § 87 odst. 4 předestírá odlišnou úpravu této problematiky. Požadujeme ji proto věcně vyjasnit s tím, že všechny platové otázky včetně této budou řešeny v zákoně č. 201/1997 Sb., který je k tomu určen.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Akceptováno
	<p>K § 88</p> <p>Je třeba dát do souladu režim posuzování <u>dlouhodobého pozbytí zdravotní nezpůsobilosti</u> k výkonu dosavadní práce zaměstnance shodně s dikcí zákoníku práce - § 52 písm. e).</p> <p>a) pozbyl vzhledem ke svému zdravotnímu stavu podle lékařského posudku vydaného zařízením závodní zdravotní preventivní péče nebo rozhodnutí příslušného správního orgánu, který lékařský posudek přezkoumává, dlouhodobě způsobilost vykonávat funkci státního zástupce.</p>	Vysvětleno

	Tato připomínka je zásadní.	
	K § 94 odst. 2 písm. a) Je třeba sjednotit s navrhovanou změnou § 88 písm. a). Tato připomínka je zásadní.	Vysvětleno
	K § 96 V odstavci 1 je třeba větu druhou nahradit touto větou: „Pracovní poměr právního čekatele, jakož i jejich další pracovněprávní vztahy včetně práv a povinností vyplývajících z pracovního poměru se řídí soukromým právem , pokud tento zákon neobsahuje zvláštní úpravu.“. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno jinak, připomínkové místo se způsobem vypořádání souhlasí
	K § 98 V odstavci 2 je zbytečné stanovovat právní fikci místo toho, aby se pracovní poměr asistentů uzavíral na dobu určitou, to je na dobu výkonu funkce státního zástupce, kterému byl jmenován. V odstavci 6 požadujeme ukončit větu za slovem „jmenováním“ a doplnit větu druhou: „Pracovní poměr asistenta, jakož i jejich další pracovněprávní vztahy včetně práv a povinností vyplývajících z pracovního poměru se řídí soukromým právem , pokud tento zákon neobsahuje zvláštní úpravu.“. Tyto připomínky jsou zásadní.	Akceptováno jinak, připomínkové místo se způsobem vypořádání souhlasí
	K části čtvrté bodu 5 Odlučné bylo institutem úpravy cestovních náhrad před rokem 1992 a poskytovalo se jako zjednodušená forma zejména zaměstnancům ve stavebnictví. Pro nerovnost v poskytování peněžitých plnění zaměstnavatelem nebyl tento institut převzat do zákona č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách. Rovněž z ustanovení odstavce 3 navrženého řešení vyplývá, že se má jednat o cestovní náhradu. S navrženým řešením a s okruhem případů, při kterých má být odlučné poskytováno, nelze souhlasit ze zjevného důvodu nerovnosti. Trváme na tom, že není žádný důvod, aby se v těchto	Akceptováno

	<p>případech nepostupovalo podle § 165 zákoníku práce. Pro zjednodušení lze určit cestovní náhrady paušální částkou, ale v souladu s § 182 zákoníku práce, tedy podle skutečných výdajů spojených s přeložením nebo dočasným přidělením.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
	<p>Další návrhy změn zákona č. 201/1997 Sb.</p> <p>1. Návrh neobsahuje novelizaci § 3 odst. 5 zákona č. 201/1997 Sb., která by měla stanovit zvýšení platového koeficientu řediteli odboru krajského státního zastupitelství – viz připomínka k § 17 návrhu zákona o státním zastupitelství. Navrhujeme proto do § 3 odst. 5 vložit nové písmeno e), které zní:</p> <p>„e) řediteli odboru krajského státního zastupitelství o 0,12,“</p> <p>Dosavadní písmeno e) se označí jako písmeno f). Změnu je nutno dále promítnout do novelizačních bodů 2 a 3.</p> <p>Navrhované zvýšení platového koeficientu je rovno zvýšení náležejícímu dosud řediteli odboru vrchního státního zastupitelství.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vypořádáno jinak – funkce ředitele KSZ nebude zřízena, není proto potřeba požadovaná změna platového zákona. Připomínkové místo s tímto způsobem vypořádání souhlasí.</p>
	<p>K důvodové zprávě obecné části (výčet předpisů práva EU)</p> <p>V důvodové zprávě k návrhu zákona na str. 7 chybí ve výčtu dokumentů směrnice 2003/88/ES a směrnice 89/391/EHS a zejména pak posouzení souladu navrhované právní úpravy s uvedenými evropskými právními instrumenty (viz také připomínka k § 83 v části první).</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Akceptováno</p>
<p>Veřejný ochránce práv</p>	<p>K § 5 odst. 1 písm. b) a k části šesté</p> <p>Návrh zákona předpokládá zachování dosavadní kompetence státního zastupitelství provádět dozor nad zachováváním právních předpisů v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení, zabezpečovací detence, ochranná nebo ústavní výchova, a v jiných místech, kde je podle zákonného oprávnění omezována osobní svoboda. V zásadě se tedy jedná o převzetí dosavadní úpravy, která v otázkách</p>	<p>Vypořádáno jinak, doplněno do důvodové zprávy</p>

rozsahu, podmínek a způsobu výkonu dozoru odkazuje na právní úpravu ve zvláštních zákonech.

Již v rámci svých připomínek k návrhu věcného záměru zákona o státním zastupitelství jsem poukázal na skutečnost, že předpokládaná úprava podmínek a způsobu výkonu dozoru v celé řadě sektorových zákonů dlouhodobě absentuje a proto je výkon dozoru ze strany státního zastupitelství nad některými místy, ve kterých je na základě zákona (z rozhodnutí státních orgánů České republiky) omezována osobní svoboda jednotlivců, pouze proklamativní.

V této souvislosti jsem zmínil případy tzv. nedobrovolné hospitalizace podle zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách (do 1. dubna 2012 podle zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů), a dále o úpravu ochranného léčení podle zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. Obojí se vykonává v psychiatrických léčebnách, které v tuto chvíli státní zástupci nedozorují, jakkoliv by (již podle stávajícího zákona o státním zastupitelství) měli. Obdobné lze uvést i ve vztahu k omezení osobní svobody, ke kterému dochází v policejních celách na základě zákona č. 273/2008 Sb., o policii ČR či v zařízení pro zajištění cizinců podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců.

Apeloval jsem proto na předkladatele návrhu, aby v rámci přípravy nového zákona o státním zastupitelství zvažil i možnost novely těchto zvláštních zákonů a konečně došlo k realizaci toho, co zákonná úprava dlouho pouze proklamuje.

V návaznosti na moji připomínku věcný záměr zákona počítal s přijetím příslušné právní úpravy výkonu dozoru v jednotlivých sektorových zákonech v budoucnu. Předkladatel návrhu se v této souvislosti zavázal iniciovat jednání o těchto otázkách s příslušnými resortními ministerstvy (zejména Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem vnitra).

Předkládaný návrh zákona, resp. k němu připojená důvodová zpráva, bohužel neobsahuje žádnou informaci o tom, zda a popřípadě jaké byly výsledky těchto meziresortních jednání a kdy lze očekávat předložení právní úpravy dozoru v jednotlivých sektorových zákonech.

Přestože je spolu s návrhem zákona o státním zastupitelství současně novelizován i

	<p>zákon o Policii ČR (a bylo by možné uvažovat o vložení příslušné pasáže týkající se výkonu dozoru státního zastupitelství nad dodržováním právních předpisů v policejních celách), návrh této možnosti nevyužívá a ponechává kompetenci státního zastupitelství dále nenaplněnou. Podle mých informací nebude výkon dozoru ze strany státního zastupitelství obsažen ani v návrhu nového zákona o pobytu cizinců (v současné době ve vnitroresortním připomínkovém řízení), kde je dozor i nadále ponechán Ministerstvu vnitra.</p> <p>Z toho důvodu navrhuji:</p> <ul style="list-style-type: none"> -aby do části šesté návrhu zákona, novelizující zákon o Policii ČR, byla doplněna úprava výkonu dozoru státního zastupitelství nad dodržováním právních předpisů při omezení osobní svobody osob umístěných v policejních celách; - aby důvodová zpráva (Zvláštní část k § 5 a 6, kapitola K výkonu dozoru nad zachováváním právních předpisů v místech zákonného omezení osobní svobody) v návaznosti na schválený věcný záměr zákona o státním zastupitelství byla doplněna o výsledek projednání záměru zakotvit výkon dohledu státního zastupitelství <u>v jednotlivých sektorových zákonech s jednotlivými resortními ministerstvy.</u> <p>Tuto připomínku považuji za zásadní.</p>	
<p>Bezpečnostní informační služba</p>	<p>K § 45 odst. 5</p> <p>Toto ustanovení dává státnímu zastupitelství mimo jiné možnost, aby místo uložení pořádkové pokuty příslušníkovi bezpečnostního sboru přenechalo kázeňské potrestání tohoto příslušníka řediteli bezpečnostního sboru. Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, však s takovou variantou nepočítá. Kázeňský trest lze podle citovaného zákona uložit pouze za kázeňský přestupek (definovaný v § 50 tohoto zákona jako zaviněné porušení služební povinnosti) nebo za jednání, které má znaky přestupku podle zákona o přestupcích (zákon č. 200/1990 Sb.). Není zřejmé, do jaké z těchto kategorií uložení pořádkové pokuty zařadit, respektive domníváme se, že uložení pořádkové pokuty jakožto procesního donucovacího prostředku nelze podřadit pod ani jeden z těchto případů.</p>	<p>Akceptováno</p>

	<p>Dále, zatímco zákon č. 361/2003 Sb. umožňuje řediteli bezpečnostního sboru rozhodování ve věcech služebního poměru delegovat na podřízené služební funkcionáře, navrhované znění stanoví „napevno“ příslušnost ředitele, což je nesystematické, protože ředitel bezpečnostního sboru v kázeňském řízení v první instanci zpravidla nerozhoduje.</p> <p>Z výše uvedených důvodů navrhuje toto ustanovení do zákona (minimálně ve vztahu k bezpečnostním sborům) nezařazovat, a to i při vědomí skutečnosti, že totožné ustanovení obsahuje současně platný a účinný zákon o státním zastupitelství i trestní řád. Zároveň považujeme za vhodné toto ustanovení odstranit i z trestního řádu, který se v rámci předkládané novelizace také otevírá (část druhá návrhu). Jde o pozůstatek předchozí úpravy služebního poměru, které považovala za porušení služební kázně porušení jakýchkoliv zákonem stanovených povinností (viz např. zákon § 47 zákona č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění účinném do 31. prosince 2006). Zákon č. 361/2003 Sb. definuje s účinností od 1. ledna 2007 služební kázeň pouze jako plnění služebních povinností, což je posun, který podle našeho názoru znemožňuje projednání této věci v kázeňském řízení.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Úřad vlády odbor kompatibility</p>	<p>K § 58 odst. 1</p> <p>Není nám zřejmý vzájemný vztah ustanovení § 58 odst. 1 a § 51 odst. 1. Dle našeho názoru zpracování informací (podle § 51 odst. 1) zahrnuje i jejich případné poskytování dalším subjektům. Ve vztahu k zahraničním subjektům se použije právě jiný právní předpis, na který odkazují obě ustanovení (t. č. trestní řád, výhledově zákon o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních – dále jen „ZMJS“). V tomto směru se tedy ustanovení § 58 odst. 1 jeví nadbytečným. V případě, že každé ustanovení má pokrývat jinou situaci, žádáme o bližší vysvětlení předkladatele a následné doplnění důvodové zprávy, aby byl rozdíl vyjasněn.</p> <p>V případě, že ustanovení nebude vypuštěno, požadujeme vysvětlení, jakým orgánům Evropské unie by mělo státní zastupitelství poskytovat informace. V obecné rovině s orgány EU na úrovni členských států komunikují zpravidla ministerstva, problematika spolupráce s Eurojustem je upravena v trestním řádu a podrobněji</p>	<p>Akceptováno, vypuštěno</p>

	<p>v návrhu ZMJS a totéž platí i pro přímý styk s příslušnými orgány jednotlivých členských států. Požadujeme tedy vyjasnit jak orgány EU, kterým mají být poskytovány informace, tak i konkrétně na základě jakých přímo použitelných předpisů Evropské unie k tomu má docházet. V tomto směru by bylo vhodné doplnit do ustanovení odkaz s uvedením těchto předpisů.</p> <p><u>Vzhledem k tomu, že se domníváme, že navržený § 58 odst. 1 je minimálně v části týkající se Evropské unie nadbytečný, požadujeme vypuštění alespoň této části ustanovení.</u></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
	<p>K § 83 odst. 2</p> <p>Navrhovaná úprava pracovní pohotovosti státních zástupců (tudíž i stávající znění § 20 zákona o státním zastupitelství) nevyhovuje novější judikatuře SDEU. V kontextu se subsidiárním použitím zákoníku práce by se podle § 95 odst. 3 do pracovní doby nezapočítala doba pracovní pohotovosti, při které k výkonu práce nedojde. Takový výklad je ovšem z hlediska práva EU možný jen, pokud se za pracovní pohotovost nepovažuje také doba pracovní pohotovosti na pracovišti (viz § 78 odst. 1 písm. h) zákoníku práce - pracovní pohotovostí je doba, v níž je zaměstnanec připraven k případnému výkonu práce podle pracovní smlouvy, která musí být v případě naléhavé potřeby vykonána nad rámec jeho rozvrhu pracovních směn. Pracovní pohotovost může být jen na jiném místě dohodnutém se zaměstnancem, odlišném od pracovišť zaměstnavatele.).</p> <p>Pracovní pohotovost na pracovišti musí být ve světle judikatury SDEU brána v celém rozsahu v úvahu při určování maximální délky denní a týdenní pracovní doby podle směrnice 2003/88/ES, nezáleží při tom na intenzitě činnosti pracovníka, ale výhradně na jeho povinnosti být k dispozici svému zaměstnavateli na pracovišti (viz rozsudky C-397/01 až C-403/01 ve věci <i>Pfeiffer</i>, C-14/04 ve věci <i>Dellas</i> aj.).</p> <p><u>Navrhujeme proto vypuštění tohoto ustanovení z návrhu nebo uvedení do souladu se směrnicí 2003/88/ES a s judikaturou SDEU.</u></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Akceptováno, vypuštěno</p>

	<p>K § 87 odst. 2</p> <p>Požadujeme vyjasnit, co je míněno <i>výkonem práce v Evropské unii</i>. Práci v Evropské unii vykonávají všichni státní zástupci, stejně jako všechny další osoby pracující na území České republiky, a to na základě členství ČR v EU. Normativně tedy tato část ustanovení nemá žádný význam. Pokud záměr předkladatele mířil na jiné konkrétní situace, je nutno je legislativně vyjádřit precizně, aby nevznikaly pochybnosti.</p> <p>V této souvislosti je však nutné upozornit na to, že pokud by se toto ustanovení mělo vztahovat i na zástupce ČR v Eurojustu, je tato vnitrostátní úprava nepřípustná, neboť členství v Eurojustu je úzce svázáno právě s existencí funkce státního zástupce ve vysílajícím členském státě, a proto by nebylo možné toto pravidlo aplikovat.</p> <p>Odbor kompatibility nepovažuje slovní spojení <i>práce v mezinárodní organizaci</i> za dostatečně přesné. Jako vhodnější se jeví být např. formulace v § 80 odst. 3.</p> <p><u>Požadujeme tedy slova „v Evropské unii nebo“ vypustit bez náhrady. Ustanovení doporučujeme revidovat.</u></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Akceptováno, vypuštěno
<p>Ministerstvo vnitra</p>	<p>Obecně</p> <p>Stávající zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, umožňuje v § 42, aby státní zastupitelství podalo <i>návrh na zahájení občanského soudního řízení o neplatnost smlouvy o převodu vlastnictví v případech, kdy při jejím uzavírání nebyla respektována ustanovení omezující volnost jejich účastníků</i>. Vláda usnesením č. 1 z 9. ledna 2013 schválila v rámci plnění Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012 novelizaci tohoto ustanovení a rozšířila žalobní oprávnění Nejvyššího státního zastupitelství na určité smlouvy uzavírané územními samosprávnými celky (materiál je nyní dostupný jako sněmovní tisk č. 904 na webové stránce Poslanecké sněmovny). Nový zákon o státním zastupitelství s tímto žalobním oprávněním vůbec nepočítá (ustanovení § 6 odst. 2 předpokládá, že obdobné oprávnění by mohl založit pouze zvláštní právní předpis). Z tohoto důvodu požadujeme, aby součástí předkládaného materiálu byla též novelizace občanského soudního řádu, která by zachovala nyní navržené rozšíření pravomoci Nejvyššího státního zastupitelství.</p>	ROZPOR

	<p>Požadujeme proto doplnit následující ustanovení:</p> <p>„§ X</p> <p>Nejvyšší státní zastupitelství může podat návrh na zahájení občanského soudního řízení o určení neplatnosti smlouvy uzavřené podle předpisů soukromého práva územním samosprávným celkem, jejíž smluvní stranou není jiný územní samosprávný celek a již bylo nakládáno s nemovitou věcí územního samosprávného celku nebo jejíž celkové plnění je vyšší než</p> <p>a) 200 000 Kč, jde-li o smlouvu uzavřenou krajem, nebo</p> <p>b) 50 000 Kč v ostatních případech,</p> <p>má-li za to, že uzavřená smlouva je neplatná a jde-li o neplatnost, k níž soud přihlédne i bez návrhu. Působnost uvedená ve větě první se nevztahuje na smlouvy uzavírané podle pracovněprávních předpisů, na smlouvy o pronájmu bytů fyzickým osobám za účelem bydlení a na smlouvy o pronájmu hrobových míst.</p> <p>...</p> <p>Přechodné ustanovení</p> <p>Ustanovení § X zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije na smlouvy uzavřené po dni nabytí účinnosti tohoto zákona a na smlouvy uzavřené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud se v důsledku dodatku smlouvy uzavřeného po dni nabytí účinnosti tohoto zákona staly smlouvami podle § X zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	
	<p>K § 40 odst. 2</p> <p>Požadujeme do ustanovení doplnit písmena i) a j) v tomto znění:</p> <p>„i) jimiž byla způsobena na majetku nebo majetkovém podílu státu škoda nejméně</p>	<p>Akceptováno</p>

	<p>150 000 000 Kč, a</p> <p>j) legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 3 a 4 trestního zákoníku.“.</p> <p>Předmětné ustanovení upravuje příslušnost Úřadu pro potírání korupce. Dle důvodové zprávy má Úřad působit v oblasti boje s korupcí, závažnou finanční kriminalitou a terorismem. Z tohoto důvodu požadujeme příslušnost Úřadu rozšířit o výkon dozoru nad zachováváním zákonnosti v řízení o trestných činech, kterými byla způsobena na majetku státu nebo jeho majetkovém podílu škoda vyšší než 150 mil. korun, k čemuž je dle účinné právní úpravy příslušné vrchní státní zastupitelství. Dále požadujeme rozšířit příslušnost Úřadu o výkon dozoru nad zachováváním zákonnosti v řízení o trestném činu legalizace výnosů z trestné činnosti, a to z důvodu úzké provázanosti této trestné činnosti se závažnými hospodářskými a korupčními případy, k nimž bude Úřad pro potírání korupce příslušný.</p> <p>Vzhledem k navrženému znění § 40 odst. 3 by se Ministerstvem vnitra požadovaná úprava mohla zdát nadbytečná. V praxi jsou však známy případy, kdy prošetřování trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti je zahájeno až po pravomocném rozsudku k predikativnímu trestnému činu.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	
	<p>K § 43 odst. 1</p> <p>1. Požadujeme slovo „doklady“ nahradit slovem „dokumenty“. Podle § 2 písm. e) zákona č. 499/204 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, se dokumentem rozumí každá písemná, obrazová, zvuková nebo jiná zaznamenaná informace, ať již v podobě analogové či digitální, která byla vytvořena původcem nebo byla původci doručena; za dokument vzniklý z činnosti původce se považuje rovněž dokument, který byl původci doručen nebo jinak předán. Z této definice je zřejmé, že dokumentem je tedy také každá veřejná listina nebo jakýkoliv jiný doklad v analogové nebo v digitální podobě.</p> <p>2. Upozorňujeme, že osobami povinnými k zapůjčování dokumentů a spisů jsou veřejnoprávní nebo soukromoprávní původci, kteří jsou podle § 3 odst. 1 a 2 zákona</p>	<p>Akceptováno</p>

	<p>č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, povinni uchovávat dokumenty a umožnit výběr archiválií. Originální spis nebo dokument vedený ve spisové službě povinného subjektu je nutné vzhledem ke shora uvedené povinnosti primárně uchovat u původce. Z tohoto důvodu požadujeme § 43 odst. 1 upravit tak, aby předmětem zápůjčky byly kopie, respektive digitální repliky spisů nebo samotných dokumentů. V případě orgánů veřejné moci ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, bude předmětem zápůjčky u dokumentů vedených v analogové podobě zpravidla výstup z autorizované konverze dokumentů v digitální podobě umožňující zápůjčku doručit prostřednictvím datových schránek. <u>Spis nebo dokument vedený ve spisové službě povinného subjektu je možné jako takový zapůjčit státnímu zastupitelství pouze v odůvodněných případech, kdy předmětem nahlížení do dokumentu jsou jeho znaky, které nelze přenést do kopie (digitální repliky) dokumentu.</u> V této souvislosti je také nutné upozornit na skutečnost, že převážná většina povinných subjektů jsou původci, kteří vedou spisovou službu v elektronické podobě v elektronických systémech spisové služby, a tedy předmětem zápůjčky by měl být dokument v digitální podobě (respektive dokumenty v digitální podobě zařazené do spisu).</p> <p>Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.</p>	
	<p>K § 43 odst. 4</p> <p>Upozorňujeme, že fyzická osoba vykonávající podnikatelskou činnost <u>není povinna vykonávat spisovou službu</u>, respektive jen v případě notářů a podnikatelů v jednočlenných obchodních společnostech má povinnost uchovávat dokumenty stanovené v příloze zákona č. 499/2004 Sb. Povinnost zpřístupnění se tedy může vázat výlučně k dokumentům, které tato fyzická osoba uchovává podle zvláštních právních předpisů (např. podle zákona o účetnictví), <u>zpravidla však nepůjde o spisy.</u> Požadujeme ustanovení upravit ve smyslu uplatněné připomínky.</p> <p>Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.</p>	Vysvětleno
	<p>K § 52</p> <p>Požadujeme uvést taxativní výčet osobních údajů vedených v centrální evidenci</p>	Vysvětleno

	<p>stíhaných osob a dobu, po kterou budou údaje uchovávány. Požadujeme dále doplnit, že centrální evidence stíhaných osob je informačním systémem veřejné správy, a uvést jeho správce. Současně požadujeme uvést, že údaje do centrální evidence stíhaných osob zapisují příslušná státní zastupitelství.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	
	<p>K § 53</p> <p>Předmětné ustanovení požadujeme uvést v následujícím znění, které odpovídá aktuálním úpravám i v jiných zákonech:</p> <p>„§ 53</p> <p>(1) Státní zastupitelství využívá pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů ze základního registru obyvatel tyto referenční údaje</p> <p>a) ...</p> <p>(2) Státní zastupitelství využívá pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů z informačního systému evidence obyvatel tyto údaje</p> <p>a) ...</p> <p>(3) Státní zastupitelství využívá pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů z informačního systému cizinců tyto údaje</p> <p>a) ...</p> <p>(4) Státní zastupitelství využívá pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů z registru rodných čísel tyto údaje</p> <p>a) ...</p> <p>(5) Státní zastupitelství využívá pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů z informačního systému evidence občanských průkazů tyto údaje</p> <p>a) ...</p> <p>(6) Státní zastupitelství využívá pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů z informačního systému evidence cestovních dokladů tyto údaje</p>	<p>Akceptováno</p>

	<p>a) ...</p> <p>(7) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z informačního systému evidence obyvatel, informačního systému evidence občanských průkazů, informačního systému evidence cestovních dokladů nebo z informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav. Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu. Údaje se poskytují v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup.“</p> <p>Současně upozorňujeme, že na základě zákona č. 494/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., a některé další zákony, jsou nově v informačním systému evidence obyvatel vedeny údaje týkající se sankce <u>zákazu pobytu uložené za vybrané přestupky</u>. Ponecháváme na zvážení předkladatele, zda v návrhu upravit i možnost využití těchto údajů.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	
	<p>K § 54 odst. 1</p> <p>Ustanovení předpokládá, že <i>poskytování informací veřejnosti státními zastupitelstvími v trestním řízení</i> se bude řídit předpisy upravujícími trestní řízení. <u>Takovou úpravu však považujeme za problematickou z hlediska vztahu k zákonu č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění.</u> Podle tohoto zákona jsou i státní zastupitelství povinnými subjekty (srov. § 2 odst. 1), přičemž tento zákon sám počítá s možností poskytovat na základě podaných žádostí i určité informace o trestním řízení [zejm. srov. § 11 odst. 4 písm. a) a § 11 odst. 6]. Pokud by byla navrhovaná úprava přijata v připomínkované podobě, pak by se na státní zastupitelství při poskytování informací o trestním řízení patrně vůbec nevztahovala úprava informačního zákona i kdyby byla podle tohoto zákona podána žádost o informace (což je ovšem samo o sobě sporné z hlediska § 2 odst. 3 informačního zákona, který požaduje komplexní úpravu poskytování informací, aby byl informační zákon</p>	<p>Akceptováno, vypuštěno</p>

vyloučen), zatímco na ostatní orgány činné v trestním řízení či na jiné povinné subjekty, které z jakéhokoli důvodu budou disponovat některými informacemi vztahujícími se k trestnímu řízení, by se informační zákon plně vztahoval.

Domníváme se, že systémová je pouze taková úprava, která by poskytování informací o trestním řízení plně vázala na podmínky stanovené předpisy upravující trestní řízení, a která se bude týkat všech orgánů činných v trestním řízení (resp. všech povinných subjektů). Z tohoto důvodu **požadujeme**, aby namísto § 54 odst. 1 zákona o státním zastupitelství byla do zákona **doplněna novelizace zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím**, která by poskytování informací o trestním řízení podmínila speciální úpravou podle předpisů upravujících trestní řízení.

Navrhujeme proto následující úpravu informačního zákona:

a) doplnění nového § 8:

„§ 8

Informace o trestním řízení

Informace o trestním řízení povinný subjekt poskytne jen v souladu se zvláštními právními předpisy, upravujícími toto řízení^{xx)}.

xx) § 8a až 8d zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 52/2009 Sb. a zákona č. 207/2011 Sb.

§ 52 až 54 a § 92 odst. 3 zákona č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění zákona č. 253/2006 Sb. a zákona č. 41/2009 Sb.“

b) zrušení stávajícího § 11 odst. 4 písm. a).

	<p>Popsaný návrh plně odpovídá požadavku Ministerstva spravedlnosti, který byl v souvislosti s novelou informačního zákona vznesen formou zásadní připomínky – srov. příloha dopisu ministra spravedlnosti č. j. 725/2012-LO-SP/6.</p> <p>V této souvislosti podotýkáme, že identický návrh úpravy je součástí Ministerstvem vnitra připraveného návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů (č. j. MV-71822-9/LG-2012 v systému eklep). V současné době je tento návrh ve fázi vypořádávání zásadních připomínek. Necháváme na zvážení předkladatele, zda návrh předmětné úpravy ponechat v Ministerstvem vnitra připraveném návrhu, či tuto úpravu vložit do návrhu zákona o státním zastupitelství a změně dalších zákonů. V případě vložení úpravy do návrhu zákona o státním zastupitelství a změně dalších zákonů bude tato úprava z Ministerstvem vnitra připraveného návrhu vypuštěna.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	
	<p>K § 54 odst. 2</p> <p>Zásadně nesouhlasíme s navrhovaným zněním § 54 odst. 2 zákona o státním zastupitelství. Na poskytování jiných informací o činnosti státního zastupitelství se plně vztahuje právní úprava zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a je proto chybné a nesystémové vytvářet speciální právní úpravu v zákoně o státním zastupitelství. Požadujeme proto ustanovení <u>§ 54 odst. 2 z návrhu vypustit</u>.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	<p>Akceptováno, vypuštěno</p>
	<p>K § 59 odst. 1</p> <p>Předmětné ustanovení upravuje nahlížení do spisů u státního zastupitelství, přičemž výslovně uvádí, že do jiných než trestních spisů nelze nahlížet.</p> <p>Úpravu, která bez dalšího vyloučí z nahlížení jakékoli spisy (vyjma trestních), považujeme za neproporcionální z hlediska čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Nahlížení do spisu je jedním ze způsobů získání informace podle zákona č.</p>	<p>Akceptováno, vypuštěno</p>

	<p>106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Podle zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, v platném znění, je spis obecným označením pro veškeré dokumenty, které se týkají téže věci (srov. § 65 odst. 1 zákona č. 499/2004 Sb.). Spisy tedy budou i dokumenty týkající se např. zadávání veřejných zakázek, prodeje nepotřebného majetku apod. Dle našeho názoru ale není možné takové spisy en bloc vyloučit z nahlížení. Kromě toho upozorňujeme, že samotné ustanovení vylučující tyto spisy z nahlédnutí by zřejmě nemohlo působit též jako zvláštní důvod pro odmítnutí zpřístupnění jakékoli informace z tohoto spisu, pokud by byla požadována např. formou poskytnutí kopie na základě žádosti podle informačního zákona. <u>Požadujeme proto v § 59 odst. 1 druhou větu vypustit, případně výslovně specifikovat, které „typové“ spisy jsou vyloučeny z nahlížení, resp. o kterých informacích obsažených ve spisech státní zastupitelství nebude poskytovat žádné informace.</u></p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	
	<p>K § 59 odst. 3</p> <p>Požadujeme upravit podmínky zapůjčování spisů tak, aby byla zachována pravidla ochrany osobních údajů, utajovaných informací, obchodního a obdobných tajemství apod.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	Akceptováno
	<p>K § 77 odst. 1</p> <p>Požadujeme zvýšit věkovou hranici rozhodnou pro výkon funkce státního zástupce na alespoň 28 let. Tato věková hranice poskytuje dle našeho názoru větší záruku, že budoucí adept na pozici státního zástupce získá po absolvování požadovaného vzdělání v rámci svého pracovního působení na státním zastupitelství základní zkušenosti, dovednosti, ale i nezbytný nadhled pro svoji budoucí roli při kontrole a vedení trestního řízení.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	Odstoupeno
	<p>K § 110 bodu 2</p>	Vysvětleno

	<p>V návaznosti na zásadní připomínku k § 40 odst. 2 požadujeme do výčtu trestných činů, o nichž koná řízení v prvním stupni krajský soud doplnit písmeno j) v tomto znění:</p> <p>„j) legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 3 a 4 trestního zákoníku.“.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	
	<p>K § 110 bodu 5</p> <p>V ustanovení § 157 <u>odst. 5 písm. f) a g)</u> trestního řádu požadujeme výslovně zakotvit povinnost státního zástupce svůj příkaz, respektive postup písemně odůvodnit. Ministerstvem vnitra požadovaná změna by měla přispět k větší transparentnosti rozhodování státního zástupce a ochraně policejního orgánu, respektive osoby služebně činné v policejním orgánu před neodůvodněným postupem ze strany dozorujícího státního zástupce.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	Vysvětleno
	<p>K § 110 bodu 7</p> <p>Navrhované zrušení vrchních státních zastupitelství v Praze a Olomouci a s tím spojené přesunutí agendy na Nejvyšší státní zastupitelství si zcela jistě vyžádá i zvýšenou administrativní zátěž a finanční náklady na straně Policie ČR. Z tohoto důvodu požadujeme zvážit zavedení pražské pobočky Nejvyššího státního zastupitelství.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	Vysvětleno
	<p>K § 115 a § 116</p> <p>Dle předmětných ustanovení by se tzv. evidenční ochrana vztahovala i na soudce a státní zástupce, a to nezávisle na jejich specializaci, závažnosti případu či agendě, jež mají na starosti. <u>Podle našeho názoru je tento návrh důvodný u státních zástupců.</u> Ti jsou jako zástupci veřejné žaloby v trestním řízení bezesporu vystaveni riziku, že se ze strany pachatelů stanou cílem nejrůznějšího zastrašování. Jinak je tomu však u soudců. Soudci nejsou činní jen na úseku trestněprávním, ale ve velké míře i na úseku</p>	Akceptováno

	<p>civilněprávním a správněprávním. U této agendy je však výše uvedené riziko podstatně nižší. <u>Z tohoto důvodu požadujeme předmětná ustanovení, zejména ve vztahu k soudcům, blíže specifikovat.</u></p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	
<p>Ministerstvo obrany</p>	<p>K části druhé, „změna trestního řádu“, bod 8</p> <p>Požadujeme v § 160 odst. 2 novelizovaného předpisu za větu třetí vložit novou větu, která zní:</p> <p>„Opis usnesení o zahájení trestního stíhání vojáka z povolání doručí státní zástupce na úseku vyšetřování též náčelníkovi Vojenské policie.“.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>V souvislosti s doplněním § 160 odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů, o informační povinnost o zahájení trestního stíhání státního zástupce, se navrhuje zpracování stejné povinnosti v případě zahájení trestního stíhání vojenského policisty. Na základě této informace náčelník Vojenské policie může konat případná služební personální opatření (např. dočasné zproštění výkonu služby. Vojenský policista při výkonu služby plní úkoly policejní ochrany ozbrojených sil a jako voják se při výkonu svých služebních úkolů seznamuje s utajovanými informacemi nebo s informacemi, které se týkají obrany státu. Je tedy odpovědností náčelníka Vojenské policie zvážit, zda vojenský policista, který je trestně stíhán může nadále plnit úkoly ve svém služebním zařazení. Voják má povinnost oznámit svému nadřízenému, že je proti němu vedeno trestní stíhání popř. trestní řízení, ale lze se obávat, že tuto povinnost nesplní v obavě o zaměstnání a služební plat, nebo také v úmyslu pokračovat v trestné činnosti.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Akceptováno ve smyslu připomínky, připomínkové míst se způsobem vypořádání souhlasí</p>
<p>Místopředsedkyně vlády České republiky a předsedkyně Vládního výboru</p>	<p>Obecně</p> <p>V rámci plnění úkolu 1.2 Zavedení přísnějších pravidel pro nakládání s majetkem obcí a krajů a pro posílení odpovědnosti za způsobenou škodu vyplývajícího ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, byl usnesením vlády</p>	<p>ROZPOR</p>

<p>pro koordinaci boje s korupcí</p>	<p>ze dne 9. ledna 2013 č. 1 schválen materiál, který novelizuje ustanovení § 42 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů. Tímto ustanovením platného zákona o státním zastupitelství je státnímu zastupitelství svěřena dispozice s návrhem na zahájení občanského soudního řízení o neplatnost smlouvy o převodu vlastnictví v případech, kdy při jejím uzavírání nebyla respektována ustanovení omezující volnost jejich účastníků. Vládou schválený materiál navrhuje žalobní oprávnění Nejvyššího státního zastupitelství rozšířit na určité smlouvy uzavírané územními samosprávnými celky. Jelikož však předložený návrh zákona o státním zastupitelství ve svých ustanoveních tuto otázku neupravuje, tj. takové žalobní oprávnění nezachovává, ustanovení § 6 odst. 2 návrhu zákona toliko předpokládá, že obdobné oprávnění by mohl založit pouze zvláštní právní předpis, požadujeme předložený materiál doplnit o novelizaci občanského soudního řádu tak, aby byla nově navržená oprávnění Nejvyššího státního zastupitelství zachována.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
	<p>K § 18 a 19</p> <p>S přihlédnutím ke skutečnosti, že vedoucí státní zástupce je v pozici přímého nadřízeného státních zástupců příslušného státního zastupitelství, která mu umožňuje přímo zasahovat do činnosti jednotlivých státních zástupců, a to i tzv. negativními pokyny, případně si konkrétní úkon vyhradit, je na zvážení, zda pro výběr této osoby nestanovit konkrétní postup např. ve formě <u>výběrového řízení</u>. Zákon stanovuje pouze předpoklady, které musí jmenovaný <u>vedoucí</u> státní zástupce na příslušné úrovni (okresní, krajské, nejvyšší) splňovat, avšak nikterak blíže nestanovuje povinnost zdůvodnění výběru konkrétní osoby navržené na jmenování. Je třeba si uvědomit, že právě v této otázce lze spatřovat zvýšené korupční riziko, což se nadto neodráží v provedeném hodnocení korupčních rizik (tzv. CIA). <u>Požadujeme možnost zavedení výběrových řízení zvážít a do zákona dopracovat.</u></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Akceptováno</p>
	<p>K § 19 odst. 1 a 2</p> <p>V případě jmenování nejvyššího státního zástupce se mj. stanovuje, že jím nemůže</p>	<p>Akceptováno</p>

	<p>být jmenován státní zástupce, který byl postižen pro kárné provinění, ledaže se na něj hledí, jako by postižen nebyl. Mezi podmínkami zamezujícími jmenování <u>okresních a krajských</u> státních zástupců však výše uvedená podmínka stanovena není. Absence takového předpokladu v kritériích pro výkon funkce okresního či krajského státního zástupce nahrává otázce, zda předkladatel legitimně považuje výkon funkce nejvyššího státního zástupce ve své podstatě (jako státního zástupce) za natolik specifickou, že předpoklady (a v tomto případě nikoli odbornost a délka praxe) je třeba stanovit přísněji než pro výkon funkcí ostatních vedoucích státních zástupců. V případě že ano, dostáváme se tím do situace, kdy i přes odpovídající odbornost, délku praxe a získání zkušeností ve funkci okresního či krajského státního zástupce, kterou získali ve jmenované funkci (okresního či krajského státního zástupce) právě díky absenci podmínky „bez postihu pro kárné provinění“, budou tito státní zástupci vyloučeni z okruhu potenciálních kandidátů na funkci nejvyššího státního zástupce. Současně tato úprava může navodit dojem, že pro výkon funkce okresního či krajského státního zástupce není kárná bezúhonnost nezbytná, a snížit tak celkový obraz odrážející postavení vedoucích státních zástupců a v jeho důsledku i jednotlivých úrovní státního zastupitelství vůbec. Pokud tedy předkladatel považuje za nezbytné podmínku absence kárného provinění jako předpoklad pro výkon funkce stanovit, domníváme se, že by tak měl učinit rovnocenně pro všechny úrovně vedoucích státních zástupců. Požadujeme stanovení shodného předpokladu absence kárného provinění i pro okresní a krajské státní zástupce do zákona dopracovat shodně s předpoklady kladenými na nejvyššího státního zástupce.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
	<p>K § 19 odst. 2</p> <p>Zákon v tomto ustanovení vymezuje postup a podmínky jmenování okresního státního zástupce. Obdobně jako v případě krajského a nejvyššího státního zástupce se upravuje postup jmenování (na návrh krajského státního zástupce jej jmenuje nejvyšší státní zástupce), včetně omezení funkčního období na 7 let, a podmínky, které musí navržená osoba státního zástupce splňovat (právní praxi po dobu nejméně 4 let, z toho nejméně 3 roky ve funkci státního zástupce, odborné znalosti, zkušenosti a vysokou morální integritu). Z důvodu, o kterém však důvodová zpráva mlčí, není</p>	<p>Vysvětleno, doplněno do důvodové zprávy</p>

	<p>již v případě okresního státního zástupce zaveden zákaz opakování výkonu funkce, který je zakotven v případě krajského státního zástupce a nejvyššího státního zástupce. Takový zákaz opakování funkce předkladatel u nejvyššího státního zástupce zdůvodňuje tím, že nejvyšší státní zástupce, který bude jmenován na relativně dlouhou dobu, bude mít prostor pro dlouhodobější koncepční práci ve prospěch státního zastupitelství i boje s kriminalitou a zároveň si bude vědom svého omezeného časového mandátu. To se projeví v jeho neovlivnitelnosti i v závěrečné etapě výkonu funkce (z tohoto důvodu je stanoven zákaz opakování funkce). Lze se domnívat, zda ze stejného důvodu je zákaz opakování výkonu funkce stanoven i u krajského státního zástupce. Vystává však otázka, na kterou, jak již bylo uvedeno, důvodová zpráva nedává odpověď, proč se předkladatel domnívá, že stejný důvod zákazu opakování funkce není aplikovatelný i na okresního státního zástupce. Domníváme se, že zde z nikoli zcela známého důvodu dochází k narušení principu rovnosti v rámci vertikální struktury státního zastupitelství. Požadujeme proto zvážit založení tohoto zákazu opakování funkce navrhovaným právním předpisem rovněž pro okresní státní zástupce.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
	<p>K § 59 odst. 1</p> <p>Ustanovení § 59 odst. 1 upravuje nahlížení do spisů u státního zastupitelství, přičemž výslovně uvádí, že do jiných než trestních spisů nelze nahlížet. Dovolujeme si upozornit, že úprava, vylučující z nahlížení jakékoli spisy (vyjma trestních), je neproporcionální z hlediska čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Nahlížení do spisu je jedním ze způsobů získání informace podle InfZ. Spisy budou i dokumenty např. o zadávání veřejných zakázek, prodeje nepotřebného majetku apod. Není možné všechny takové spisy vyloučit z nahlížení. Vzhledem uvedenému požadujeme ustanovení <u>přepracovat ve smyslu uvedené připomínky, nebo vypustit.</u></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Akceptováno
	<p>K důvodové zprávě</p> <p>Str. 10 zhodnocení korupčních rizik</p>	Akceptováno, připomínkové místo se způsobem zapracování souhlasí

	<p>Dle čl. 9 odst. 2 písm. i) Legislativních pravidel vlády musí být součástí obecné části důvodové zprávy rovněž vyhodnocení korupčních rizik (tzv. CIA). Aby mohla být CIA považována za uspokojivou, z přehledu korupčních rizik musí být zřejmé, že legislativní řešení nevyvolá nebezpečí zvýšení korupce, nebude usnadňovat korupční jednání a nebude znesnadňovat odhalení korupčního jednání. K takovému závěru lze ovšem dospět po skutečném, nikoli ryze formálním, vyhodnocení, jak bylo učiněno v tomto případě předkladatelem, který CIA provedl takřka bez vazby na obsah předkládaného předpisu. Požadujeme CIA doplnit tak, aby učiněné závěry a skutečnosti v ní uvedené byly dostatečně popsány, analyzována a zdůvodněny.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Úřad pro zahraniční styky a informace</p>	<p>k § 40 odst. 2</p> <p>Výsadní postavení Úřadu v dozoru nad trestním řízením o vybraných trestných činech uvedených v § 40 odst. 2 a) až h) návrhu zákona zavádí ve své podstatě duplicitu dozoru nad zákoností trestního řízení vedeného pověřeným orgánem některých bezpečnostních sborů, mezi které patří také zpravodajské služby [§ 12 odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád)].</p> <p>Podle § 40 odst. 2 písm. c) by mělo do působnosti Úřadu spadat vyšetřování trestných činů spáchaných úředními osobami, jde-li o zvláště těžké zločiny, tedy i trestných činů spáchaných příslušníky zpravodajských služeb [§ 127 písm. e) trestního zákoníku]. Vyšetřování ostatních trestných činů by pak spadalo zřejmě do působnosti státního zástupce určeného novým jednacím řádem státního zastupitelství, neboť platný jednacím řád, daný vyhláškou č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož vykonává působnost státního zastupitelství v trestním řízení o trestných činech příslušníků zpravodajských služeb státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1., má být zrušen.</p> <p>Taková úprava by znamenala, že informace o trestných činech příslušníků zpravodajských služeb by byly oproti současnému stavu umístěny na dvou místech. Taková situace je z pohledu zpravodajských služeb značně nežádoucí, a to zejména</p>	<p>Akceptováno</p>

	<p>v souvislosti s nutností zajistit ochranu příslušníků zpravodajských služeb v souladu se zákonem č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů. Rozdělení dozoru mezi Úřad a jiný článek státního zastupitelství by vedlo k tomu, že se s utajovanými informacemi a dalšími citlivými údaji o příslušnících zpravodajských služeb a činnosti zpravodajských služeb bude seznamovat širší okruh lidí, což může vést k ohrožení důležitých zájmů sledovaných zpravodajskými službami a tím i k ohrožení bezpečnostních zájmů státu.</p> <p>Z výše uvedených důvodů navrhujeme v novém jednacím řádu státního zastupitelství zachovat úpravu působnosti státních zastupitelství v trestním řízení o trestných činech příslušníků zpravodajských služeb tak, jak je doposud v § 10 odst. 2 jednacího řádu. Spolu s tím navrhujeme vložit do § 40 návrhu zákona nový odstavec 3, který bude znít takto:</p> <p><i>„(3) Ustanovení odstavce 2 se nevztahuje na trestné činy příslušníků Generální inspekce bezpečnostních sborů, příslušníků Vojenské policie a příslušníků zpravodajských služeb. V těchto případech je příslušné státní zastupitelství dle jednacího řádu státního zastupitelství.“</i></p> <p><i>Dosavadní odstavce 3 až 5 navrhujeme označit jako odstavce 4 až 6.</i></p> <p>Tuto připomínku považuje Úřad pro zahraniční styky a informace za zásadní.</p>	
	<p>k § 52</p> <p>V § 52 návrhu zákona je upraveno vedení a přístup do Centrální evidence stíhaných osob. V Centrální evidenci stíhaných osob mají být státním zastupitelstvím vedeny osobní údaje vztahující se k osobám, proti kterým se vede trestní řízení, k poškozeným, popřípadě k dalším osobám na trestním řízení zúčastněným a dále údaje k trestným činům, které byly nebo měly být spáchány, a údaje s tím bezprostředně související.</p> <p>V Centrální evidenci stíhaných osob tak budou vedeny i údaje týkající se trestných činů příslušníků bezpečnostních sborů a ozbrojených sil. Vedením výše uvedených údajů v této evidenci tak bude docházet například ke shromažďování a</p>	Vysvětleno

	<p>zpřístupňování osobních údajů příslušníků zpravodajských služeb a dalších údajů, které souvisejí s vyšetřováním trestných činů, které jimi byly nebo měly být spáchány, včetně možných údajů např. o organizační struktuře nebo činnosti zpravodajských služeb. To by ve svém důsledku mohlo vést v případě těchto příslušníků k rozkrytí jejich příslušnosti ke zpravodajské službě a k ohrožení úkolů, které zpravodajská služba plní. Obdobná situace se týká také příslušníků a zaměstnanců Generální inspekce bezpečnostních sborů nebo příslušníků Vojenské policie.</p> <p>Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem navrhujeme upravit § 52 návrhu zákona tak, aby se <u>vedení údajů v Centrální evidenci stíhaných osob</u> podle odstavce 1 <u>nevztahovalo na příslušníky a zaměstnance Generální inspekce bezpečnostních sborů, příslušníky Vojenské policie a příslušníky zpravodajských služeb</u> (navrhovaná výjimka odpovídá úpravě působnosti státních zastupitelství v trestním řízení o trestných činech těchto osob podle § 10 jednacího řádu státního zastupitelství a je v souladu s výše uvedenou připomínkou k § 40 odst. 2 návrhu zákona). Tuto připomínku považuje Úřad pro zahraniční styky a informace za zásadní.</p>	
Ministerstvo dopravy	<p>K § 21</p> <p>Pro jmenování a odvolávání náměstka nejvyššího státního zástupce, který je vedoucím Úřadu pro potírání korupce navrhujeme <u>stejný postup</u> jako pro jmenování a odvolávání ostatních náměstků státního zástupce, tj. po projednání s Poradním sborem se souhlasem ministra spravedlnosti.</p> <p>Zásadní připomínka</p>	<p>Vysvětleno</p> <p>Vedoucí Úřadu pro potírání korupce je odvoláván výlučně v kárném řízení, nemůže jej odvolávat (na rozdíl od ostatních svých náměstků) přímo nejvyšší státní zástupce; nejsou proto na místě obavy z posílení jeho kompetencí</p>
Ministr a předseda Legislativní rady vlády	<p>K § 1 odst. 3</p> <p>Formulace „a přihlíží k principům restorativní justice“ použitá v závěru tohoto ustanovení je významově neurčitá a má nenormativní a čistě deklaratorní povahu. Není příliš zřejmé, jaký obsah má pravidlo chování či zásada činnosti spočívající k „přihlédnutí“ k nějakému principu a obsahující navíc trestněprávně teoretický pojem,</p>	<p>Akceptováno, vypuštěno</p>

	<p>který není v právním řádu České republiky dosud zaveden ani není notorieta. Navrhujeme výše uvedenou formulaci z ustanovení § 1 odst. 3 vypustit.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
	<p>K § 2 odst. 4</p> <p>Není zřejmé, co se rozumí řízením před státním zastupitelstvím, protože před státním zastupitelstvím žádné samostatné řízení neprobíhá. Pokud má jít o působnost státního zastupitelství v trestním řízení, tak jeho charakter a podobu upravuje trestní řád, a neměl by ji upravovat zákon obsahující obecnou úpravu postavení, organizace a činnosti státního zastupitelství. Jak již upozornilo i stanovisko Legislativní rady vlády k věcnému záměru, není jasný smysl pravidla o neveřejnosti řízení před státním zastupitelstvím. Je otázkou, co rozumět pod samotnou „neveřejností řízení“ před státním zastupitelstvím, zřejmě má spíše jít o neveřejnost činnosti nebo některých činností státního zastupitelství. Právní řád takto povahu celých řízení v jiných procesních předpisech v zásadě neupravuje a jejich veřejnost či neveřejnost fakticky vyplývá z příslušné právní úpravy (samozřejmě se upravuje veřejnost např. ústního jednání u soudu, ale ne celého řízení). Podle důvodové zprávy má výslovné zakotvení principu neveřejnosti posílit ochranu informací, které státní zastupitelství v rámci výkonu své působnosti zpracovává a jejichž utajení je v řadě případů velmi důležité pro náležité objasnění věci, a dále má prohloubit povinnost mlčenlivosti státních zástupců. Navržený zákon navíc již obsahuje výslovnou úpravu směřující k naplnění obou předkladatelem uvedených důvodů, které by naopak navržená obecná formulace neveřejnosti řízení před státním zastupitelstvím stejně nebyla schopna zajistit. Vzhledem k možným výkladovým problémům požadujeme ustanovení ve výše zmíněném smyslu formulačně upravit nebo je celé vypustit.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Akceptováno, vypuštěno</p>
	<p>K § 5 odst. 1 písm. e)</p> <p>1. Z navrhovaného ustanovení je třeba vypustit působnost státního zastupitelství podílet se na přípravě návrhů právních předpisů a mezinárodních smluv. Příprava návrhů obecně závazných právních předpisů a mezinárodních smluv je v souladu s § 24 a 25 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní</p>	<p>Akceptováno, vypuštěno</p>

	<p>správy České republiky, plně v působnosti příslušných ministerstev, popř. jiných ústředních správních úřadů a je jen těžko představitelné, že by měla být sdílena se státním zastupitelstvím, jehož úkolem tvorba návrhů právních předpisů zjevně není. To, zda se u konkrétních návrhů právních předpisů budou některá státní zastupitelství nebo někteří státní zástupci na nich na základě dohody s nějakým ministerstvem případně podílet na zpracování, záleží čistě na dohodě s tímto ministerstvem. Toto ministerstvo však vždy bude garantem zpracování návrhu právního předpisu, jeho předkladatelem a „obhájcem“ v navazujících fázích legislativního procesu, takže možný podíl jiných subjektů na zpracování legislativního návrhu nemá smysl v zákonném textu uvádět. Pokud se použitou formulací rozumí jiná účast státního zastupitelství v legislativním procesu např. formou účasti v připomínkovém řízení, tak nejde o působnost, jež by měla být zakládána zákonem (okruh obligatorních připomínkových míst stanoví nikoli zákon, ale Legislativní pravidla vlády a je navíc otázkou, zda by státní zastupitelství mělo vzhledem ke své působnosti být takovým místem).</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p>2. Dále doporučujeme pro nadbytečnost vypustit i zmínku o působnosti „podílet se na analytické a koncepční činnosti“, neboť není jasné, o čí činnost se jedná, když se na ní státní zastupitelství jen „podílí“, a zároveň se zdá zbytečné v zákoně analytickou a koncepční činnost vzhledem k jejímu charakteru vůbec výslovně vyjmenovávat. Dosavadní právní úprava (§ 4 odst. 1 zák. 283/1993 Sb.) ostatně tuto působnost státního zastupitelství také neobsahuje, což však nijak nebrání její faktické realizaci na jeho jednotlivých stupních.</p>	
	<p>K § 7 odst. 4</p> <p>Máme za to, že ustanovení je zbytečné, a je třeba je vypustit. Jak již upozorňuje stanovisko Legislativní rady vlády k věcnému záměru, tak návrh zákona nemusí deklarovat, že odpovědnost za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem státního zastupitelství (a to včetně stanovení případů, kdy lze po státním zástupci vymáhat regresní úhradu) se řídí jiným právním předpisem, tedy zákonem č. 82/1998 Sb., neboť o tom není vzhledem k postavení a působnosti státního zastupitelství jako státního orgánu vykonávajícího státní moc</p>	<p>Akceptováno, vypuštěno</p>

	<p>pochyb.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
	<p>K § 11 odst. 1</p> <p>V tomto ustanovení je upravena povinnost zachovávání mlčenlivosti i pro bývalého státního zástupce (po skončení výkonu funkce státního zástupce), jehož však z povahy věci již nelze za porušení této povinnosti kárně postihnout. Pokud tedy má mít zákonné zakotvení povinnosti mlčenlivosti i pro takovou osobu vůbec smysl, musí zákon současně obsahovat i sankci za její porušení – ta však v předloženém návrhu upravena není. Proto by měl být návrh zákona doplněn o úpravu příslušné skutkové podstaty přestupku a sankce za jeho spáchání.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Změněno na doporučující
	<p>K § 12</p> <p>Navržený zákon na rozdíl od platné právní úpravy (§ 11a odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb.) nikde výslovně nestanoví hierarchii v rámci soustavy státních zastupitelství, tj. které státní zastupitelství je nadřazené kterým státním zastupitelstvím, popřípadě který vedoucí státní zástupce je nadřazený jiným vedoucím státním zástupcům. To sice lze většinou analogicky dovodit, ale minimálně v případě působnosti k výkonu dohledu u jednotlivých článků soustavy státního zastupitelství by mělo být v zákoně jednoznačně stanoveno, které státní zastupitelství je nejbližší vyšším státním zastupitelstvím. Absence jasné hierarchie státního zastupitelství se projevuje i v § 22 odst. 1, § 23 odst. 1, § 24 odst. 2 a 4, § 25 odst. 1, 2 a 4, § 27 odst. 1 až 4, § 28 odst. 3 až 7, § 31 odst. 1 a 2, § 32 odst. 2, 4 až 6 nebo v § 48 odst. 2, 4 a 6. Navrhujeme předložený zákon v uvedeném smyslu doplnit.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Akceptováno
	<p>K § 19 odst. 3</p> <p>Věcný záměr počítal i na obsazování funkcí vedoucích státních zástupců (vyjma nejvyššího státního zástupce) s výběrovými řízeními, jež měla být garancí nezávislosti a odbornosti vedoucích státních zástupců. Návrh zákona tato výběrová</p>	Akceptováno

	<p>řízení upravuje v § 76 zřejmě již jen pro přijímání do funkce řadového státního zástupce, a nikoli jako předpoklad jmenování vedoucím státním zástupcem ani jako předpoklad přeložení státního zástupce k vyššímu státnímu zastupitelství, což může oslabit snahu o zvýšení nezávislosti státního zastupitelství na vnějších vlivech jako jednoho z hlavních deklarovaných cílů navrženého zákona. Proto požadujeme vyjasnit, zda se výběrová řízení budou vztahovat i na výběr vedoucích státních zástupců a na přeložení státního zástupce, a když ne (jak se z předložené úpravy zdá), tak ozřejmit důvody pro odlišení režimu jmenování vedoucích státních zástupců a přeložení státního zástupce od režimu jmenování řadových státních zástupců.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
	<p>K § 24</p> <p>1. V případě pověření výkonem funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka není na rozdíl od úpravy týkající se vedoucích státních zástupců stanovena žádná horní hranice doby, po níž pověření trvá; de facto taková doba může přesáhnout dobu funkčního období vedoucího státního zástupce. Tato skutečnost není příliš motivující, pokud jde o řádné a co nejrychlejší obsazení funkce vedoucího státního zástupce. Naopak zákaz opakovaného pověření tím do určité míry ztrácí smysl.</p> <p>Z navržené úpravy také nevyplývá, že by pověřena výkonem funkce nemohla být právě osoba, jejíž funkční období právě uplynulo. To by mohlo vést ke snaze obcházet zákonem stanovenou délkou funkčního období vedoucích státních zástupců.</p> <p>Navrhujeme v naznačených směrech doplnit jasná omezení.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p>2. Podle odstavce 6 zanikne ve stanovených případech pověření výkonem funkce vedoucího státního zástupce výslovným rozhodnutím toho, kdo pověření učinil. Není příliš zřejmé, co se rozumí „výslovným rozhodnutím“. Jaké jiné než „výslovné“ by takové rozhodnutí mohlo být. Zřejmě by bylo vhodnější hovořit o „rozhodnutí o zrušení pověření“.</p>	<p>Akceptováno</p>
	<p>K § 32 odst. 2</p>	<p>Akceptováno</p>

	<p>Navrhované ustanovení sice formulačně poněkud rozšiřuje rámec oprávnění státního zástupce odmítnout pokyn nejbližší vyššího státního zastupitelství, jak doporučovalo i stanovisko Legislativní rady vlády k věcnému záměru, nicméně při bližším pohledu na navrženou formulaci máme pochybnosti o její faktické použitelnosti. Neurčité vymezení možnosti odmítnout pokyn též v případě, pokud „vychází z výkladu ustanovení zákona, který je ve zjevném rozporu s uznávaným výkladem práva“ lze však jen těžko jednoznačně použít, resp. použití této možnosti by zřejmě vedlo k častým výkladovým sporům. Není totiž jasné, co lze v konkrétním případě považovat za uznávaný výklad práva a kdy jde o zjevný rozpor s ním. Pochybnosti o aplikovatelnosti navrženého ustanovení ještě více posiluje navržené omezení možnosti odmítnout pokyn v případech, kdy „neplyne z okolností případu a povahy věci, že odchylku od dosud uznávaného výkladu lze přesvědčivě vysvětlit“, neboť nejbližší vyšší státní zastupitelství, které takový pokyn vydá, bude vzhledem k obecnosti tohoto omezení zřejmě vždy schopno argumentovat „okolnostmi případu a povahou věci“. Úpravu možnosti odmítnout pokyn je třeba formulovat konkrétně a jednoznačně (např. odkazem na judikaturu soudů či postup jiných státních zastupitelství v obdobných věcech, metodické návody a stanoviska nejvyššího státního zástupce, popř. doktrinární výklad apod.) tak, aby byla skutečně použitelná a aby byla nezávislost rozhodování státního zástupce předloženým návrhem zákona skutečně posílena a ne jen obecně deklarována.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
	<p>K § 33 odst. 5 písm. d) a § 37 odst. 6</p> <p>Působnost vedoucího státního zástupce ustanovovat za účelem postupu v konkrétní věci nebo věcech určitého druhu „mezioborní, multidisciplinární, odborné nebo zvláštní týmy pro řešení otázek souvisejících s výkonem působnosti státního zastupitelství“ zjevně není potřebné zakládat zákonem. Obdobnou připomínku uplatňujeme i k ustanovení § 37 odst. 6, které tutéž působnost opakuje i pro nejvyššího státního zástupce, jakkoli i on je vedoucím státním zástupcem. Navrhujeme obě zmíněná ustanovení vypustit.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Akceptováno</p>

	<p>K § 41</p> <p>Jak již jsme upozornili u ustanovení § 21, postavení Úřadu jako organizační součásti Nejvyššího státního zastupitelství, jemuž se zároveň propůjčují některé atributy organizačně samostatného státního zastupitelství, mohou vést v systematice či terminologii navrženého zákona k nutnosti v zákonné úpravě výslovně dořešit některé odchylky z toho vyplývající:</p> <p>1. Jde jednak o existenci dohledu nad činností Úřadu, jenž má podle § 41 odst. 1 vykonávat nejvyšší státní zástupce. Dohled je nicméně v § 27 návrhu obecně vymezen jako kontrolní oprávnění nejbližší vyššího státního zastupitelství vůči svým nejbližší nižším státním, zastupitelstvím, tedy samostatným státním zastupitelstvím, což v případě Úřadu jako organizační součásti Nejvyššího státního zastupitelství neplatí (tady by při formálním pohledu šlo spíše o řídicí a kontrolní oprávnění nejvyššího státního zástupce vůči činnosti státních zástupců na Úřadu, což však neodpovídá snaze o nezávislé postavení Úřadu). Je také otázkou, zda by bylo zřejmé, jaký je obsah „dohledu“ nejvyššího státního zástupce vůči Úřadu, tedy zda lze bez dalšího aplikovat ustanovení § 30. Proto navrhujeme ustanovení formulačně upravit minimálně v tom smyslu, že dohled nejvyššího státního zástupce nad činností Úřadu (popřípadě jiný zvolený termín na toto oprávnění) má stejný obsah a formu jako je dohled podle § 27 a násl. návrhu.</p> <p>2. Obdobně jako v předchozím případě navrhujeme i v případě řídicích a kontrolních oprávnění vedoucího Úřadu upravených v § 41 odst. 2 také výslovně stanovit, že jde o oprávnění obdobná, jako jsou řídicí a kontrolní oprávnění vedoucího státního zástupce podle § 33 a násl., a to vzhledem ke skutečnosti, že vedoucí Úřadu není vedoucím státním zástupcem stojícím v čele samostatného státního zastupitelství (viz úprava § 17 odst. 1), takže striktně vzato by oprávnění vedoucího Úřadu vůči státním zástupcům činným u Úřadu takto být vnímána nemusela.</p> <p>Tyto připomínky jsou zásadní.</p>	Akceptováno
	<p>K § 76</p>	Akceptováno

	<p>V § 76 odst. 1 se stanoví, že výběrové řízení vyhlašuje po projednání s ministerstvem nejvyšší státní zástupce na návrh příslušného vedoucího státního zástupce. Není přitom zřejmé, který vedoucí státní zástupce je v tomto případě příslušným. Lze soudit, že by jím měl být vedoucí státní zástupce státního zastupitelství, k němuž má být státní zástupce, o jehož výběr se jedná, přidělen. To však zřejmě nekoresponduje s úpravou obsaženou v odstavci 3. Ten, kdo vyhlášení výběrového řízení navrhuje, by měl podle odstavce 3 věty první také jmenovat 3 členy výběrové komise. Podle věty druhé pak v případě, že je tímto vedoucím státním zástupcem krajský státní zástupce, má být nejméně jedním z členů komise státní zástupce zastupující okresní státní zastupitelství, k němuž má být nově vybraný státní zástupce přidělen. Pokud se ovšem jedná o výběr státního zástupce, který má být přidělen k okresnímu státnímu zastupitelství, pak by tím, kdo bude jmenovat tyto 3 členy komise, neměl podle dikce odstavce 1 být krajský státní zástupce, ale vždy okresní státní zástupce. Ustanovení odstavce 1 a 3 je třeba ve výše zmíněném smyslu upravit.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy</p>	<p>Zásadní připomínka:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Přesun státních zástupců ze zrušených vrchních státních zastupitelství na Nejvyšší státní zastupitelství vyvolá potřebu vyšších finančních prostředků. Se zrušením vrchních státních zastupitelství je spojeno také snížení počtu zaměstnanců – a vyplacení odstupného. <p>Zřízení Úřadu pro potírání korupce je spjato s nárůstem potřeby finančních prostředků na platy a provozní výdaje. Dochází sice ke zrušení vrchních státních zastupitelství, to si však vyžádá přesun agend z vrchních státních zastupitelství na Nejvyšší státní zastupitelství, které bude muset být posíleno i personálně. Rozsah činnosti v této oblasti vzroste s ohledem na zavedení nových agend. Spolu s tím dochází i k navýšení mzdových nákladů ve výši cca 7 425 tis. Kč ročně (předpoklad přechodu cca 55 státních zástupců z vrchní státního zastupitelství na Nejvyšší státní zastupitelství). Předpokládá se sice úspora cca 17 pracovních míst - předpokládaná úspora na platech včetně pojistného a Fondu kulturních a sociálních potřeb ve výši 6 306 tis. Kč.</p>	<p>Vysvětleno, doplněno do důvodové zprávy</p>

	<p>Současně však náklady na odstupné se předpokládají ve výši 782 tis. Kč.</p> <p>K dalšímu navýšení finančních prostředků dojde se zřízením Úřadu pro potírání korupce. Roční náklady na mzdové a související výdaje a roční náklady na provozní výdaje se předpokládají ve výši 35 389 tis. Kč ročně (?). K tomu pak jednorázové výdaje za první rok ve výši 12 694 tis. Kč (?).</p> <p>V materiálu není uvedeno, z jakých zdrojů bude toto případné navýšení hrazeno (zda v rámci současných výdajů kapitoly Ministerstva spravedlnosti či z jiných zdrojů). Uvedené požadujeme s ohledem na restriktivní rozpočtovou politiku státu doplnit do předkládací zprávy – hospodářský a finanční dopad.</p> <p>2. Nově se předpokládá existence institutu dočasného zproštění výkonu funkce státního zástupce jen v případech, kdy tato funkce vykonávána není a vykonávána být ani nemůže. Proto se navrhuje řešení spočívající v tom, že v případě přidělení k Ministerstvu spravedlnosti, Justiční akademii apod. se funkce státního zástupce zachovává a není na místě uplatnění institutu dočasného zproštění výkonu funkce státního zástupce, a tím zůstává zachován i plat státního zástupce (vedoucího státního zástupce, nejvyššího státního zástupce apod.).</p> <p>Požadujeme vyčíslit finanční prostředky a zároveň uvést, jak je toto financování zabezpečeno.</p> <p>3. Podle návrhu nové právní úpravy již nebude obligatorním důsledkem dočasného přidělení státního zástupce k Ministerstvu spravedlnosti nebo k Justiční akademii dočasné zproštění funkce státního zástupce. Návrh zákona dále umožňuje nařízení pracovní pohotovosti nejen v místě bydliště či jiném vhodném místě, ale i na pracovišti. Zákon o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců proto stanoví i výši odměny za takto nařízenou pracovní pohotovost.</p> <p>V důvodové zprávě požadujeme k těmto změnám vyčíslit finanční prostředky a zároveň uvést, jak je toto financování zabezpečeno.</p>	
Úřad pro ochranu	Obecně	Důvodová zpráva bude upravena

<p>osobních údajů</p>	<p>Ustanovení §§ 49 až 60 je nezbytné podstatným způsobem přepracovat.</p> <p>Co se týká regulace poskytování údajů ze základních registrů a z agendových informačních systémů (§ 53), ÚOOÚ s ním koncepčně nesouhlasí, ale vzhledem k tomu, že se jedná o setrvalý spor s MV, koncepční připomínku k němu neuplatňuje.</p> <p>Je nezbytné dopracovat důvodovou zprávu. Tato připomínka je zásadní. Na mnoha místech jen parafrasuje normativní text a neobjasňuje ani velice důležité či nejasné právní normy.</p>	
	<p>Zákon by měl být rozdělen na výchozí zákon (§§ 1 až 109, § 117) a doprovodný zákon (§§ 110 až 116). Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Zákon o státním zastupitelství je jeden z nejdůležitějších předpisů. Proto by jeho součástí neměly být dočasné novely, jejichž význam, např. při rekodifikaci trestního práva procesního, pomine.</p> <p>V této souvislosti je nutno vyjádřit lítost nad tím, že rekodifikace regulace státního zastupitelství není opravdovou rekodifikací, neboť nechala stranou zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, který tak bude existovat i nadále.</p>	<p>Ustoupeno</p>
	<p>V § 1 odst. 1 se za slova „v trestním řízení a“ vkládá slovo „výjimečně“. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Netrestní působnost státního zastupitelství má být naprostou výjimkou; jinak se jedná o obnovení všeobecného dozoru prokuratury.</p>	<p>Ustoupeno</p>
	<p>V § 2 odst. 1 se slova „ve věcech svěřených zákonem do jeho působnosti“ zrušují. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Jde-li o zákonem svěřenou působnost, nejedná se o pouhý neformální podnět, nýbrž o formální postoupení věci. Důvodová zpráva mlčí.</p>	<p>Akceptováno jinak (vypuštěno)</p>
	<p>V § 5 odst. 1 písm. a) se slovo „orgánem“ nahrazuje slovem „úřadem“. Tato</p>	<p>Text upraven, připomínkové místo se</p>

	<p>připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Orgánem je státní zástupce; státní zastupitelství je úřad (angl. „authority“).</p>	způsobem zapracování souhlasí
	<p>V § 5 odst. 1 se na začátek písmene c) vkládá slovo „výjimečně“. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Cf. připomínku č. Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.</p>	Ustoupeno
	<p>V § 7 odst. 3 se slova „„ členstvím nebo funkcí v politických stranách nebo politických hnutích“ zrušují. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Současný zákon nezakazuje státním zástupcům členství v politických stranách a důvodová zpráva zcela mlčí, proč by toto omezení lidských práv státních zástupců mělo být nově zavedeno.</p>	Akceptováno
	<p>Ustanovení § 10 se zrušuje. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Je podivné, proč si ze všech právnických osob vybral předkladatel pouze OPS. Co nadace? Spolky? Důvodová zpráva zcela mlčí. Právní norma, kterou předkladatel navrhuje, již vyplývá z § 8 odst. 2.</p>	Text upraven, připomínkové místo se způsobem zapracování souhlasí
	<p>V § 11 odstavec 2 zní: „Státního zástupce smí zprostit mlčenlivosti vedoucí státní zástupce; vedoucího státní zástupce jeho nadřízený a nejvyššího státního zástupce ministr spravedlnosti. To platí i pro případ zániku funkce.“ Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Důvodová zpráva zcela mlčí, proč tuto agendu měl mít NSZ.</p>	Ustoupeno
	<p>V § 28 se na konci odstavce 1 doplňují slova „„ jsou-li důvodné pochybnosti o správnosti postupu státního zastupitelství““. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>O institutu dohledu lze mít výrazné pochybnosti; místo něj je mnohem vhodnějším institut stížnosti. Pokud by jej vyšší státní zastupitelství mohlo iniciovat kdykoliv, tendoval by soustavnému.</p>	Text upraven, připomínkové místo se způsobem zapracování souhlasí
	<p>V § 35 odst. 1 se za slova „pravidla jejich vzájemného zastupování“ vkládají slova „„</p>	Ustoupeno

	<p>je-li nezbytné“. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Institut intervenujícího státního zástupce by měl být zcela zrušen, nebo alespoň maximálně omezen. Státní zástupce by měl svůj případ vést od začátku do konce.</p>	
	<p>V § 37 se odstavec 5 zrušuje. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Institut stanovisek nejvyšších soudů je nesystémový zásah do dělby moci, kdy si justice osobuje roli zákonodárce. Pokud přesto tento institut trvá, neměl by být podporován jinými předpisy. Důvodová zpráva mlčí.</p>	Ustoupeno
	<p>V § 47 odst. 3 věta poslední se slova „se přešetřují jen tehdy, pokud obsahují dostatečné údaje pro to, aby jejich obsah bylo možno prověřit; jinak se podání“ nahrazují slovem „se“. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Anonymní podání jsou nemravná a žádný státní úřad by k nim neměl přihlížet. Důvodová zpráva zcela mlčí.</p>	Text upraven, připomínkové místo se způsobem zapracování souhlasí
	<p>V § 47 odst. 4 se slova „státní zastupitelství neprodleně podání zašle podateli a vyrozumí jej o tom, kdo je příslušný k vyřízení podání“ nahrazují slovy „státní zastupitelství mu podání neprodleně postoupí“. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Z důvodu procesní ekonomie by komplikované informování podatele mělo být nahrazeno postoupením věci. Důvodová zpráva mlčí.</p>	Ustoupeno
	<p>V § 51 se odstavec 1 zrušuje. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Tato právní norma je bezobsažná.</p>	Akceptováno
	<p>Ustanovení § 52 je nezbytné dopracovat, zejména uvést rozsah úkolů, k nimž bude využíván. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Je potřeba zdůraznit, že v souladu s judikaturou evropského soudu pro lidská práva je za zásah do oprávnění na soukromí považováno už samo shromažďování a uchovávání osobních údajů bez toho, aby došlo k jejich dalšímu využívání nebo dokonce zneužití. Je tedy třeba uplatnit zásadu proporcionality a zvažovat poměr oprávnění na soukromí k cílům navrhované úpravy daného rejstříku a zvoleným prostředkům, které mají být k naplnění tohoto cíle užity. Základní zásadou při</p>	Text upraven podle dohody s připomínkovým místem při vypořádání připomínek

přípravě úpravy rejstříku by měl být co nejmenší objem zpracovávaných dat a zásah do soukromí při zachování maximální efektivity veřejné správy. Vedle co nejmenšího objemu dat by měl správce samozřejmě brát zřetel na výběr vhodného způsobu zpracování, výběr technologií a stanovení způsobu zabezpečení osobních údajů. Tento výběr by měl směřovat k odstranění nebo maximálnímu možnému zamezení zneužití uchovávaných osobních údajů.

Základní pravidla pro zpracování osobních údajů jsou zakotvena v zákoně o ochraně osobních údajů. Z těchto pravidel je pak odvozena zákonná úprava rejstříků veřejné správy a doporučení, jaké otázky by měly být dořešeny zákonem, v rámci podzákoných předpisů či interních předpisů správců osobních údajů.

Odchytky od ustanovení zákona o ochraně osobních údajů by vzhledem k potřebě sjednocení a zpřehlednění vedení rejstříků veřejné správy měly být důvodné a příslušné důvody by měly být uvedeny v důvodové zprávě k navrhované právní úpravě. Některá pravidla zákona pro ochranu osobních údajů se v souladu s § 3 odst. 6 zákona o ochraně osobních údajů nevztahují na plnění povinností stanovených zvláštními předpisy v určitých oblastech státní správy (zejména zajištění bezpečnosti, obrany nebo veřejného pořádku), což však znamená zvláštní odchytky.

Co se týká definice účelu zpracování osobních údajů, zákon vyžaduje, aby všechny procedury a nástroje týkající se zpracování osobních údajů byly vedeny přiměřeným způsobem a pouze v nezbytném rozsahu. To má zajistit co nejmenší možný zásah do soukromí občanů. Účelem zřízení rejstříku nesmí být např. „vedení registru fyzických osob“, neboť vedení rejstříku nesmí být samoučelné, ale vždy musí směřovat k plnění nějakého úkolu veřejné správy. Účelem nemůže být ani „vedení rejstříku ke statistickým účelům“, protože k naplnění těchto účelů jsou postačující anonymní data a není důvod uchovávat osobní údaje. Za správnou definici účelu lze považovat např. „vedení evidence došlé a odeslané pošty“ apod. Osobní údaje by pak měly být zpracovávány pouze k takto stanovenému účelu.

Stanovit, zda bude rejstřík **veřejně přístupný** nebo nikoli, případně zda má být

rozdělen na veřejnou a neveřejnou část, je vhodné zejména v případech, kdy je účelné, aby se veřejnost k určitým údajům dostala, ale zároveň není nezbytné, aby měla přístup ke všem údajům vedeným v rejstříku, pokud zveřejnění těchto údajů znamená zásah do soukromí.

Stanovit, zda bude rejstřík **veřejně přístupný bez omezení nebo s omezením**. Omezením může být například požadavek prokázání právního zájmu, případně provedení registrace toho, kdo do rejstříku nahlíží apod.

Stanovit, jakým způsobem a **v jakém rozsahu bude umožněn přístup** k údajům v rejstříku, znamená vymezit přístup prostřednictvím Internetu, přístupu na vyžádání v místě vedení rejstříku atd.

Stanovit (v případě, že není rejstřík veřejně přístupný), **jaké orgány mají k údajům** v rejstříku přístup. Uvedení seznamu orgánů je nezbytné z důvodu naplnění práva na informační sebeurčení subjektu údajů. Odkázat na zvláštní právní předpisy, které upravují účely, k nimž mohou orgány, které se nepodílejí na vedení rejstříku, údaje z rejstříku využívat, jakož i podmínky tohoto využití.

Stanovit **prostředky a způsob**, jakým budou údaje v rejstříku zpracovávány, znamená vymezit, zda bude zpracování automatizované pomocí nějaké kartotéky nebo například tabulky v Excelu, případně zda bude vytvořena kartotéka, nebo bude rejstřík veden jinak v papírové podobě atd.

Co se týká **definování okruhu** zpracovávaných osobních údajů, mělo by se tak dít se zřetelem k efektivnímu naplnění účelu zpracování a zároveň k co nejmenšímu množství těchto údajů.

Dále je nutno stanovit, **jakým způsobem budou data do rejstříku získávána**, zda od subjektů údajů, předáním jiným správním úřadem, např. prostřednictvím systému základních registrů, předáním třetí osobou apod.

Stanovit způsob, **jakým budou data udržována aktuální**, je nutné s ohledem na to, že ze zákona o ochraně osobních údajů vyplývá povinnost správce zpracovávat pouze přesné osobní údaje. Je tedy nutné stanovit pravidla, která vedou k naplnění této povinnosti, tedy zejména to, kdo je povinen zajistit aktuálnost údajů v rejstříku. V interním předpise by pak měl být stanoven postup pro označení, blokaci, opravu či likvidaci nepřesných osobních údajů.

Je nutno definovat **dobu, po které má dojít k likvidaci** osobních údajů, případně právní úkony či skutečnosti, které povedou k likvidaci osobních údajů v rejstříku. Může se jednat např. o smrt subjektu údajů, zrušení zápisu do rejstříku na základě žádosti apod.

Je nutno zvážit, zda je nutné se v navrhované právní úpravě **odchylovat od obecné úpravy práv subjektu** údajů obsažených zejména v §§ 12 a 21 zákona o ochraně osobních údajů, jako je přístup k osobním údajům, právo na vysvětlení postupu, blokaci, opravu, doplnění nebo likvidaci.

Dále je nutno upravit v interním předpisu:

Zabezpečení osobních údajů v rejstříku:

Stanovit pravidla pro zabezpečení rejstříku v souladu s § 13 zákona o ochraně osobních údajů.

➤ okruh osob – zaměstnanců správce, které mají k rejstříku přístup,

- pravidla a oprávnění pro přístup jednotlivých lidí,
- okruh dalších subjektů, které mají do rejstříku přístup, ať už přímý nebo nepřímý (prostřednictvím správce),
- logovat každý přístup,
- vést evidenci přístupů.
- má-li být rejstřík plně nebo částečně veřejně přístupný, stanovit jaká data z rejstříku budou veřejně přístupná, případně u přístupu k jakým datům bude nutné splnit další předpoklady (prokázání právního zájmu, identifikace apod.).
- zajištění objektu v němž je rejstřík veden (umístění serveru, zámky, mříže apod.)
- softwarové zabezpečení rejstříku (v případě využití výpočetní techniky)

Stanovit podrobná pravidla a oprávnění jednotlivých osob pro provádění zápisu do rejstříku, pro zaznamenávání změn a oprav v osobních údajích, pro blokaci (tzn. dočasné znemožnění využívání, zejména v případech nejasností ohledně správnosti nebo aktuálnosti osobních údajů) nebo likvidaci osobních údajů.

Způsob plnění informační povinnosti a dalších povinností vůči subjektu údajů:

Informační povinnost podle § 11 odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů ve vztahu k subjektu údajů, pokud zde neplatí některá z výjimek (zejména výjimky podle § 3 odst. 6 a § 11 odst. 3 zákona o ochraně osobních údajů). Informační povinnost se vůči subjektům údajů plní v okamžiku shromažďování osobních údajů. Pokud neplatí informační povinnost a v souladu s § 18 zákona o ochraně osobních údajů ani povinnost registrace u ÚOOÚ, je správce v souladu s § 18 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů povinen zpřístupnit informace týkající se zejména účelu zpracování, kategorií osobních údajů, kategorií subjektů údajů, kategorií příjemců a doby

	<p>uchování, a to i dálkovým přístupem nebo jinou vhodnou formou.</p> <p>Stanovit postup pro naplnění oprávnění subjektu údajů na přístup k údajům, oprávnění na vysvětlení, blokaci, opravu, doplnění nebo likvidaci údajů.</p>	
	<p>V § 54 odst. 2 se slova „osobních údajů a soukromí osob mladších 18 let“ nahrazují slovy „soukromí nezletilých“. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Ochrana osobních údajů je integrální součástí ochrany soukromí; oba pojmy vedle sebe tedy neobstojí. Podle § 30 odst. 1 věty druhé NOZ je zletilost natvrdo od 18 let, nebude tedy existovat institut dřívějšího přiznání zletilosti. Proto je legislativně technicky vhodnější řešení mluvit o nezletilých.</p>	Akceptováno jinak (vypuštěno)
	<p>V § 57 odst. 2 se slova „České republiky“ zrušují. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Oficiální označení zákonodárského sboru je z ústavy „Parlament“.</p>	Akceptováno
	<p>V § 58 odst. 2 „neuskutečňuje“ nahrazuje slovem „uskutečňuje“. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Nejedná-li se o překlep (důvodová zpráva zcela mlčí), pak je třeba způsob poskytování informací normovat pozitivně.</p>	Vysvětleno
	<p>V § 60 se odstavec 1 zrušuje.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Zákon nemá normovat samozřejmé.</p>	Akceptováno
	<p>V § 62 odst. 1 se slovo „ministerstvo“ nahrazuje slova „ministr spravedlnosti“. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Ministerstvo spravedlnost není orgán, nýbrž úřad. Tím je ministr.</p>	Vysvětleno
	<p>V § 84 odst. 2 věta první zní: „Státní zástupci jsou hodnoceni každoročně.“</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Mají-li být státní zástupci hodnoceni jen jednou za 3 roky, stává se z toho neúčinná formalita. Důvodová zpráva zcela mlčí, proč byla zvolena tak extrémně dlouhá doba.</p>	Ustoupeno

	<p>V § 87 odst. 1 se slova „veřejným žalobcem, asistentem veřejného žalobce“ nahrazují slovy „evropským veřejným žalobcem, asistentem evropského veřejného žalobce“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Předkladatel má zřejmě na mysli článek 86 TFEU. Důvodová zpráva zcela mlčí.</p>	<p>Vysvětleno</p>
	<p>Ustanovení § 101 se zrušuje. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Hypertrofie předběžného dozoru je znakem policejního státu. Osobní prohlídky jsou v protikladu s koncepcí otevřenosti státu. Důvodová zpráva nijak neobjasňuje smysluplnost tohoto opatření.</p>	<p>Dílem akceptováno, dílem vysvětleno</p>